

Нова українська школа

Любов Гайова, Лариса Йолкіна

ВІДПОЧИВАЄМО

ВЕСЕЛО

І З КОРИСТЮ

ЛІТНІ
КАНІКУЛИ

2-3
класи

Читаю ✦ Обчислюю ✦ Планую ✦ Подорожую
Досліджую світ ✦ Міркую ✦ Творю ✦ Фантазую

Схвалено для використання в загальноосвітніх навчальних закладах
комісією з педагогіки та методики початкового навчання
Науково-методичної ради з питань освіти Міністерства освіти і науки України
(лист ДНУ «Інститут модернізації змісту освіти» № 22.1/12-Г-10)

Вітаємо з новими канікулами!

Сподіваємося, що ваші канікули попри все будуть наповнені приємними новинами, розвагами і корисними справами. Але не забуваємо, що у будь-яких обставинах цікавезні подорожі нам допомагають здійснювати фея уяви і фантазії, а також... книжки!

Ця незвичайна книжка — одна з них! Адже у ній ви не лише читачі і читачки, а й автори й авторки!

Пам'ятаєте кульку Улянку, із якою ви складали казки взимку? Ваші нові друзі — веселі домовички — відкриють вам ще один прекрасний і мудрий світ — світ музеїв!

Тож вирушаємо у нову подорож. Разом ми зрозуміємо, як важливо пам'ятати минуле і мріяти про майбутнє, як цікаво пізнавати нове і користуватися своїми знаннями. А головне — який дивовижний, різноманітний, непередбачуваний і захопливий наш світ. І як важливо у цьому світі вміти дивуватися, а також підтримувати один одного і вірити в перемогу Добра!

**Відкриваємо світ разом!
Тримаємося і перемагаємо!**

Гайова Л. А., Йолкіна Л. В.

Г14 Відпочиваємо весело і з користю. Інтегрований ігровий посібник для 2–3 класів Нової української школи. Київ: УОБЦ «Оріон», 2024. 80 с. : іл.

ISBN 978-966-991-280-0.

УДК 373.3.091.217:379.8] *кл2/3(072)

ISBN 978-966-991-280-0

© Л. А. Гайова (методична ідея та завдання),
Л. В. Йолкіна (художній текст), 2024
© УОБЦ «Оріон», 2024

ЗНАЙОМТЕСЯ З ДОМОВИЧКОМ!

Домовичок Степанко, як і всі домовички, жив у хаті й доберігав своїх господарів. Він не знав, скільки йому років, бо оселився в цьому помешканні вже дуже давно, коли її тільки-но збудували хазяйновиті й гарні Мирослава і Ярослав. У молодят народилися дітки, а в тих дітей народилися свої дітки, а в тих — свої дітки... І так тривало багато-багато років. Господарі хатинки мінялися, Степанко залишався тут незмінно. Він навіть зовні не мінявся. Був таким маленьким, що міг сховатись у макітрі*. Носив звичайні полотняні штанці, вишиту сорочечку, кептáрик*, на голові мав брі́лика* та взутий був у постолі* із закрученими догори носиками.

СЛОВНИЧОК

- ① *Макітра* — посуд, виготовлений із глини, для тіста.
- ② *Кептáр* — безрукавний хутряний кожухок.
- ③ *Бриль* — український сільський літній головний убір, зазвичай чоловічий, сплетений із соломи.
- ④ *Посто́лі* — шкіряне взуття.

Отже, виглядав він ось так:

Минав час, мінялися господарі. Домовичок гойдав колиску, заспокоюючи немовлят, бавився з дітлахами, підкидаючи їм різні іграшки, разом з котами ганяв мишей, щоб ті не поїли хазяйські харчі, і робив багато корисних справ. А інколи жартував, ховаючи потрібну річ на деякий час. Спостерігав, як ту річ гуртом шукали мешканці хати по всіх

кутках. А потім бешкетник викладав сховане на відкрите місце й господарі дивувалися: як же ж раніше не побачили те, що лежить на видноті? Був домовичок невидимим і речі, які він брав, також на деякий час ставали невидимими — от у чому секрет. Але жартував він так нечасто.

Минали роки, десятиліття, століття. Росли й виростали діти. Приводили собі пару й одружувались. У пам'яті Степанка складався цілий родовід з тих, хто жив у цій хаті.

Мешкав колись тут дід Микола. У нього був син Сашко, онук Дмитрик та онучка Олечка. Усі вони вже стали дорослими.

ЗАВДАННЯ

- Запиши імена та по батькові дідового сина, онука й онучки.

Blank handwriting practice lines for writing names and surnames.

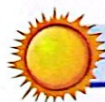
- Відгадай загадку.
Що належить лише тобі, а використовують найчастіше інші?
- Запиши відповідь. Побудуй звукові моделі цього слова, а також свого імені.

Blank handwriting practice lines for writing the answer and building sound models.

Останніми мешканцями хати були Наталка й Андрій. Справляли велике весілля, звідусіль з'їхалося багато гостей. А потім домовичок очікував на народження в них дитинки. Та одного дня господарі почали пакувати речі, зібралися і кудись поїхали.

І залишився Степанко сам. Доглядав хатину. Затоваришував із мишами, бо котів у хаті тепер не було, їжі також. З довгохвостими він інколи пив чай із зібраних трав і тихими вечорами розповідав історії про людей, які раніше жили в цій хатинці.

ЗАВДАННЯ

- З яких рослин міг заварювати чай домовичок Степанко? Запиши.

Handwriting practice lines consisting of a grid of solid and dashed lines.

Минув час і в хатинці з'явилися інші люди. Вони тут не жили, а лише наводили порядок, розкладали речі, прикрашали стіни рушниками, травами, стелили килимки, клали на стіл хліб.

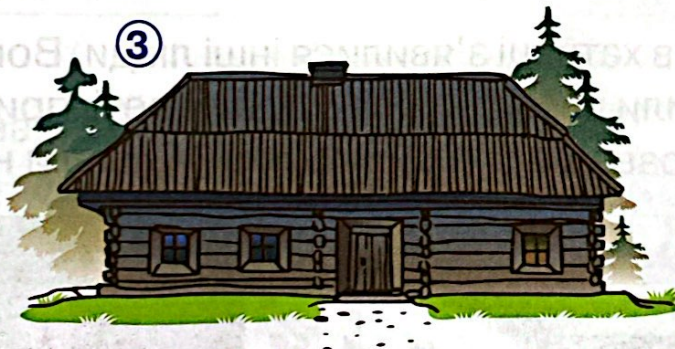

Пізніше сюди почали приходити люди по кілька осіб і цілими натовпами. Вони все розглядали, а потім ішли до інших хатинок. І тих хатинок ставало все більше і більше. Їх привозили з різних куточків України й встановлювали неподалік Степанкової. Вони були різні: якісь криті соломою, якісь — очеретом...

ЗАВДАННЯ

- Розглянь хати й запиши, чим вони різняться. Назви і запиши 2–3 відмінності.

- Намалюй, якою ти уявляєш хатинку домовичка Степанка.

- Запиши, якими квітами могло бути прикрашене подвір'я Степанка. Поділи ці слова на склади.

Поступово на великій території з'явилося багато різних хатинок, у яких ніхто не жив (окрім домовичків, звісно). На городах біля цих помешкань почали знову саджати овочі, сіяти пшеницю і гречку.

- Що, на твою думку, має бути найважливішим у кожній оселі? Обговори це з дорослими і однолітками.

СТЕПАНКО ВИРУШАЄ НА ЕКСКУРСІЮ

Степанко був цікавий до всього нового. Спочатку він тихенько спостерігав за тим, що роблять люди в його хатинці, а потім слухав, як цілій групі людей хтось один чи одна, кого називали *екскурсоводом* або *екскурсоводкою*, розповідали про все, що можна було побачити в хатинці.

Одного разу домовичок вирішив приєднатися до такої групи, аби зрозуміти, що ж відбулося з місціною, де він живе.

ЗАВДАННЯ

- А як ти думаєш, що сталося з місціною, де жив домовичок? Запиши.

Blank writing lines for the task.

Степанко рушив у дорогу з екскурсією. Та ця задумка виявилася цілісіньким випробовуванням для нього, адже він був малесеньким. І в нього були маленькі кроки. Бідáці доводилося весь час бігти, наздоганяючи екскурсантів. Піт капотів з чола, дихання збивалося. Коли група зупинялася, Степанко відсапувався, обмахувався бриликом, тож нічого з розповіді екскурсовода він не чув. Біжучи, він лише рахував свої кроки. Виявилось, що від хати до колодязя він зробив **28** кроків, і від колодязя до сараю також **28** кроків, від сараю до сусідньої хати пробіг **19** кроків, а від тієї хати до старезного дуба — **25** кроків.

Сів Степанко в тіні під дубом, замилувався широкими просторами, що пролягали перед його очима й замріяно зітхнув: яка ж неймовірна краса його оточує! Які величні дерева,

запашні трави на цій землі, які красиві й життєрадісні люди відвідують його місцину! Солodka втома розлилася маленьким тільцем і домовичок заснув. Прокинувся надвечір та помандрував до своєї хатки.

У хатинці зібрав товариство котів, що повернулися разом з людьми до домівки, і почав розповідати про свою пригоду. Гості пили чай і уважно слухали мандрівника. Раптом рудий Бакс зацікавлено почав щось муркотіти собі під вуса. Мудрий і делікатний Еней запитав:

— Ти що, знову щось обчислюєш?

Усі коти добре знали, що рудохвостий любить складати й розв'язувати задачі.

— Так, — відповів Бакс, — вирішив скласти й розв'язати задачу про те, скільки кроків Степанко зробив, біжучи від своєї хатинки аж до дуба.

ЗАВДАННЯ

- Запиши умову задачі, яку міг скласти Бакс, і запитання до неї.

Handwriting practice area with four sets of horizontal lines (solid top and bottom, dashed middle) and vertical lines forming columns.

- Розв'яжи задачу та запиши відповідь.

Grid for solving the problem and writing the answer.

Домовичку сподобалося мандрувати, але він вирішив робити це самостійно, без екскурсійних груп. Степанко ходив від обійстя до обійстя* і розглядав усе.

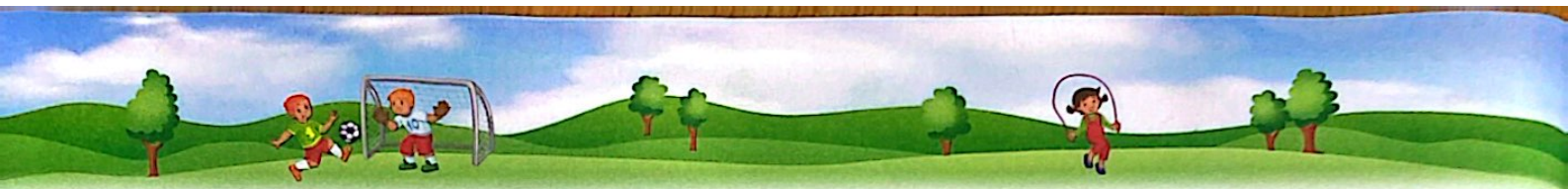
СЛОВНИЧОК

Обійстя — двір.

Коли поруч траплялися групи людей, то дослухався до розповідей екскурсовода. Так він дізнався, що тепер уся ця місцевість іменується *музеєм просто неба або під відкритим небом чи скансеном*. Розташований він в околиці міста Переяслава, що неподалік від Києва. А повна офіційна його назва: **Музей народної архітектури та побуту Середньої Наддніпрянщини**.

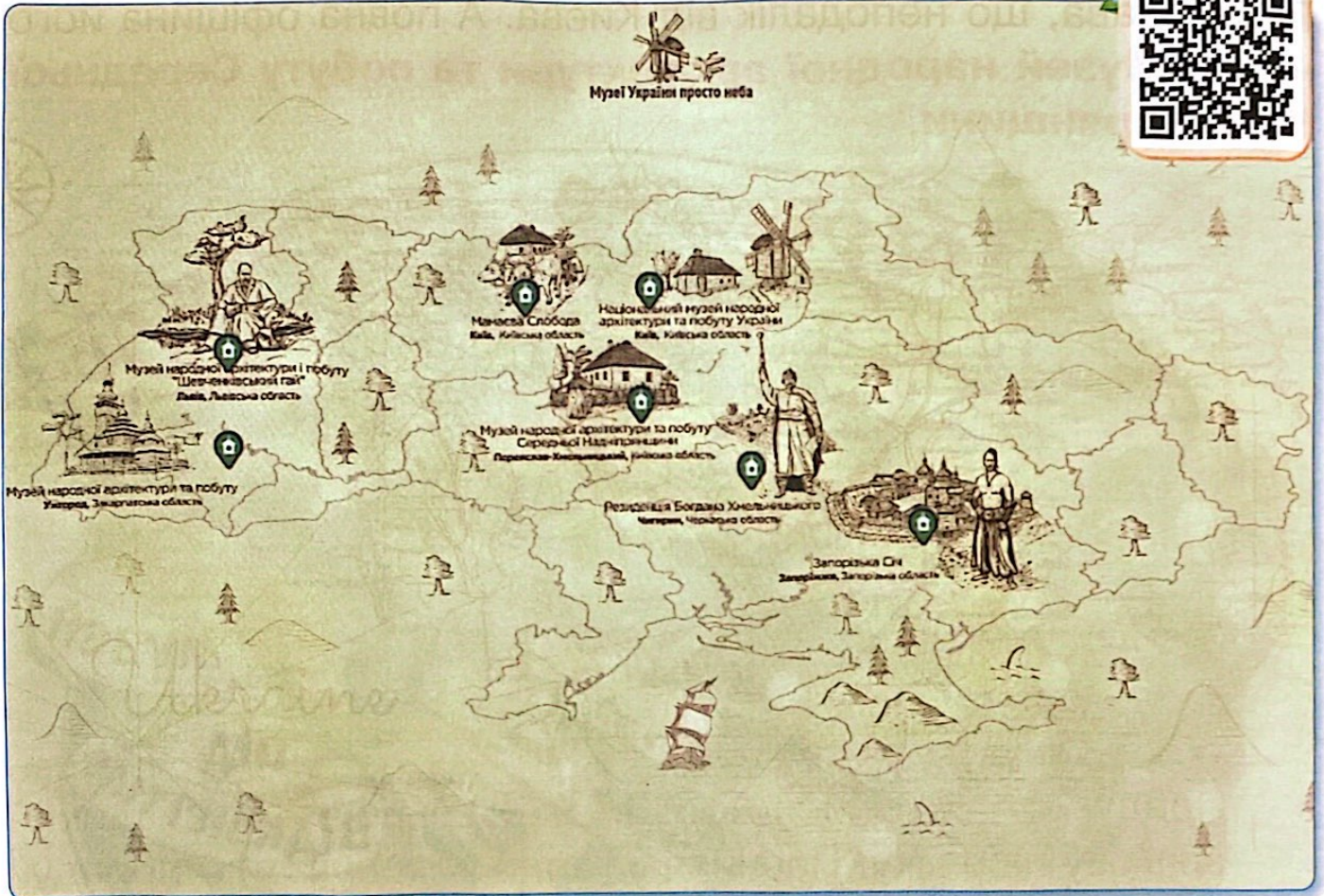

- Зазирни на с. 6. Чи справдились твої передбачення?
- Роздивися схематичне зображення музею.
- Пофантазуй: у якій з цих хатинок живе Степанко? Познач ✓.
- Розкажи про музей у Переяславі своїм іноземним друзям. Склади про нього одне-два речення іноземною мовою,

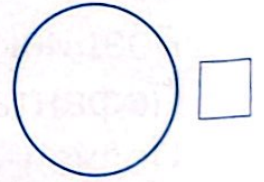
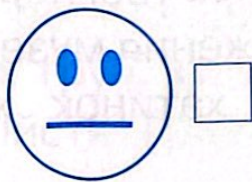
До речі, таких музеїв просто неба в Україні було створено багато. Пропонуємо завітати на екскурсію до них. Skorистайся допомогою дорослих. Упевнені, що їм це теж буде цікаво.

<https://cutt.ly/hw0DSwyT>

ЗАВДАННЯ

- Оціни свої враження, позначивши ✓ відповідний смайлик, або намалюй свій.

- Розкажи про пригоди Степанка своїм друзям і рідним. А вони вірять у домовичків? Розпитай.

ЧОМУ КОЛОДЯЗЬ ЗВЕТЬСЯ ЖУРАВЛЕМ Й ІНШІ СТЕПАНКОВІ ВІДКРИТТЯ

Сонечко світило яскраво. Гули джмелі. Он там хтось біля гречки, що розстилає аромати цвітіння, поставив вулики! Ласують бджілки нектаром. Замріяно дивиться на все це домовичок і думає: «Красива наша земля! Родюча й співуча!»

І раптом сам починає наспівувати:

*Україна моя мила,
край найкращий в усім світі.
Тут цвітуть сади красиві
і ростуть щасливі діти.*

Старовинний вулик у музеї в Переяславі

ЗАВДАННЯ

- Придумай свою мелодію до цих слів і заспівай домовичкову пісеньку. Навчися її гарно виконувати й порадууй своїм співом рідних.
- Придумай і запиши вірш або розповідь про свої почуття до рідної країни, міста, села або домівки.

Handwriting practice lines consisting of four sets of horizontal lines with a dashed midline and vertical lines forming columns.

Так, наспівуючи, рухався Степанко далі та розглядав усе. Ось дерев'яна церква, яку привезли із села Андруші.

Де розташоване це село, домовичок не знав. Але це для нього зараз було не головним, бо хотілося більше побачити. Тож тупав своїми маленькими ніжками далі. Сонечко піднімалось усе вище й вище. Хотілося пити. А ось і колодязь... не один... Які ж вони різні! Один такий, як на його подвір'ї. Називається «*журавель*». «Цікаво, чому колодязь отримав таку назву?» — подумав Степанко й улігся на травичку в тіні другого колодязя, що був неподалік «журавля».

ЗАВДАННЯ

- Розглянь колодязі й поміркуй. Познач цифрою **1** малюнок колодязя, у тіні якого відпочивав Степанко, а цифрою **2** — зображення колодязя «журавель».

- Поміркуй разом із Степанком і запиши, чому колодязь названо «журавлем».

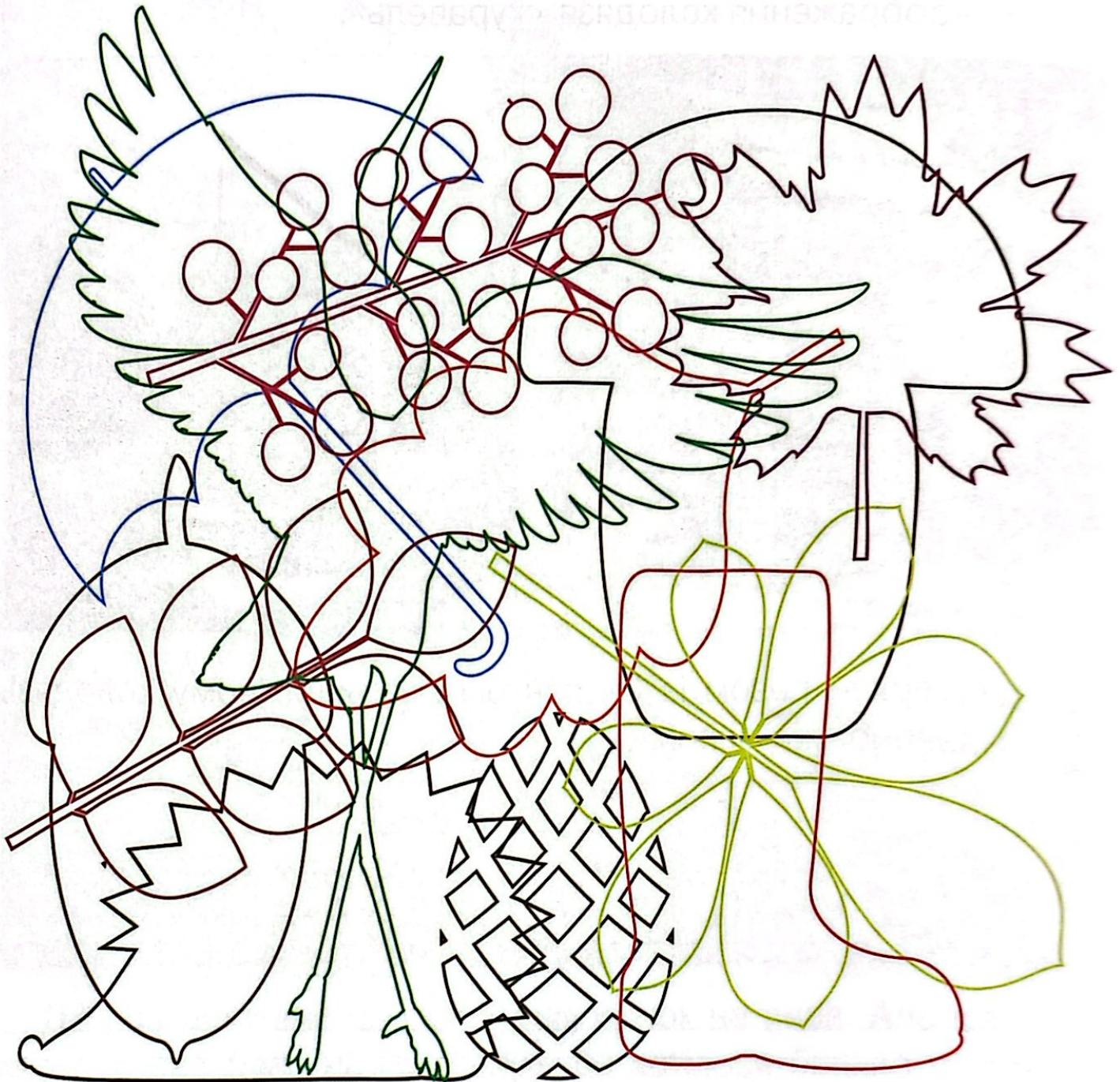
Handwriting practice lines consisting of four sets of horizontal lines (top, middle dashed, bottom) and four vertical lines forming columns.

Лежав домовичок і розглядав «журавля». Трошки примружив оченята і здалося йому, що перед ним справжній птах, що стоїть на одній нозі й довгим дзьобом п'є воду з криниці.

ЗАВДАННЯ

- Придивися до «плутанки». Обведи контур журавля і розфарбуй птаха.

Мандрівник аж захопився від радості: «Так ось чому його називають “журавлем”! Справді, пристрій, за допомогою якого дістають воду, схожий на птаха!»

Степанко дуже любив винаходи, тому й хотів учитися в школі, але як туди потрапити, він не знав. Тому й учився

завжди, коли видавалась нагода. Читати він почав разом з першою дитиною в його домівці, яка пішла до школи, рахувати — разом із господарями.

І тут мрія домовичка здійснилася — він потрапив до справжнісінької школи (тільки дуже старої!), побудованої понад 100 років тому.

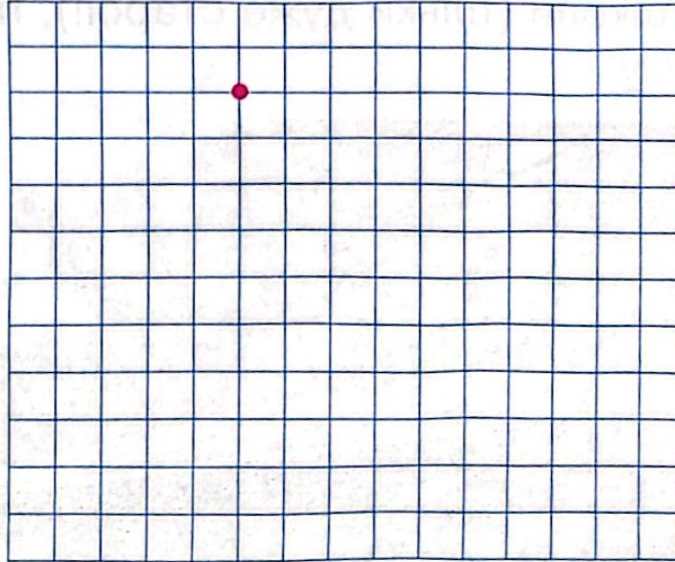
У середині будівлі були парти для учнів, стіл учителя і дошка, на якій можна писати крейдою.

Саме тоді, коли до «музейної» школи зайшов Степанко, там проходила екскурсія для учнів. Діти сиділи за партами, а екскурсовод-учитель проводив уроки. Домовичок із радістю взявся до роботи

ЗАВДАННЯ

- Побудуй фігуру за командами. Починай працювати з позначеної точки:

1 клітинка — праворуч,
 3 клітинки — вниз,
 6 клітинок — праворуч,
 2 — вниз,
 1 — праворуч,
 1 — вгору,
 2 — ліворуч,
 4 — вниз,
 2 — ліворуч,
 1 — вгору,
 1 — праворуч,

1 — вгору,
 5 — ліворуч,
 2 — вниз,
 2 — ліворуч,
 1 — вгору,
 1 — праворуч,
 4 — вгору,
 2 — ліворуч,
 2 — вгору,
 3 — праворуч,
 1 — вгору.

- Запиши назву тварини, що з'явилась у тебе на аркуші. Придумай і запиши кличку для неї. За бажанням малюнок розфарбуй.

Blank handwriting lines for writing the animal name and its nickname.

Розв'яжи задачі.

1. Домовичок зростом 37 см ліг спати в ліжку завдовжки 3 дм 9 см. Чи поміститься він у ліжку? Обведи правильну відповідь.

ТАК

НІ

2. Сірий кіт ловив мишей у коморі 4 дні, по три мишки щодня. Білий — 5 днів по 2 мишки щодня. На скільки мишей більше спіймав сірий кіт?

3. Татко дав Марусі 6 вишеньок. Катрусі — у 9 разів більше. Ще 4 вишні зірвали для мами. Скільки всіх вишень вони мали?

На наступному уроці учні вчилися перекладати з грецької мови на українську (у давні часи в багатьох школах вивчали «греку» — грецьку мову). Ім'я **Андрій** означає мужній, хоробрий, **Софія** — мудра, **Олена** — світла.

- Разом із дорослими досліді, а потім запиши, з якої мови прийшло твоє ім'я і що воно означає. (Для цього скористайся етимологічним словником або словником імен.)
Запиши.

Handwriting practice lines consisting of four rows of horizontal lines with dashed midlines and slanted vertical lines for letter height guidance.

- Спиши текст, познач початок і кінець кожного речення, використовуючи необхідні розділові знаки (. ? !).

За що ми любимо літо та як же літо не любити це неповторний час канікул, де незабутня кожна мить

(Із вірша Володимира Верховеня)

Handwriting practice lines consisting of four rows of horizontal lines with dashed midlines and slanted vertical lines for letter height guidance.

- Упиши літери в клітинки так, щоб вони були закінченням першого слова і початком другого.

(Кількість клітинок відповідає кількості літер.)

но нок трак бина

маши мет пта тулка

лі мати

- Придумай такі слова самотійно.

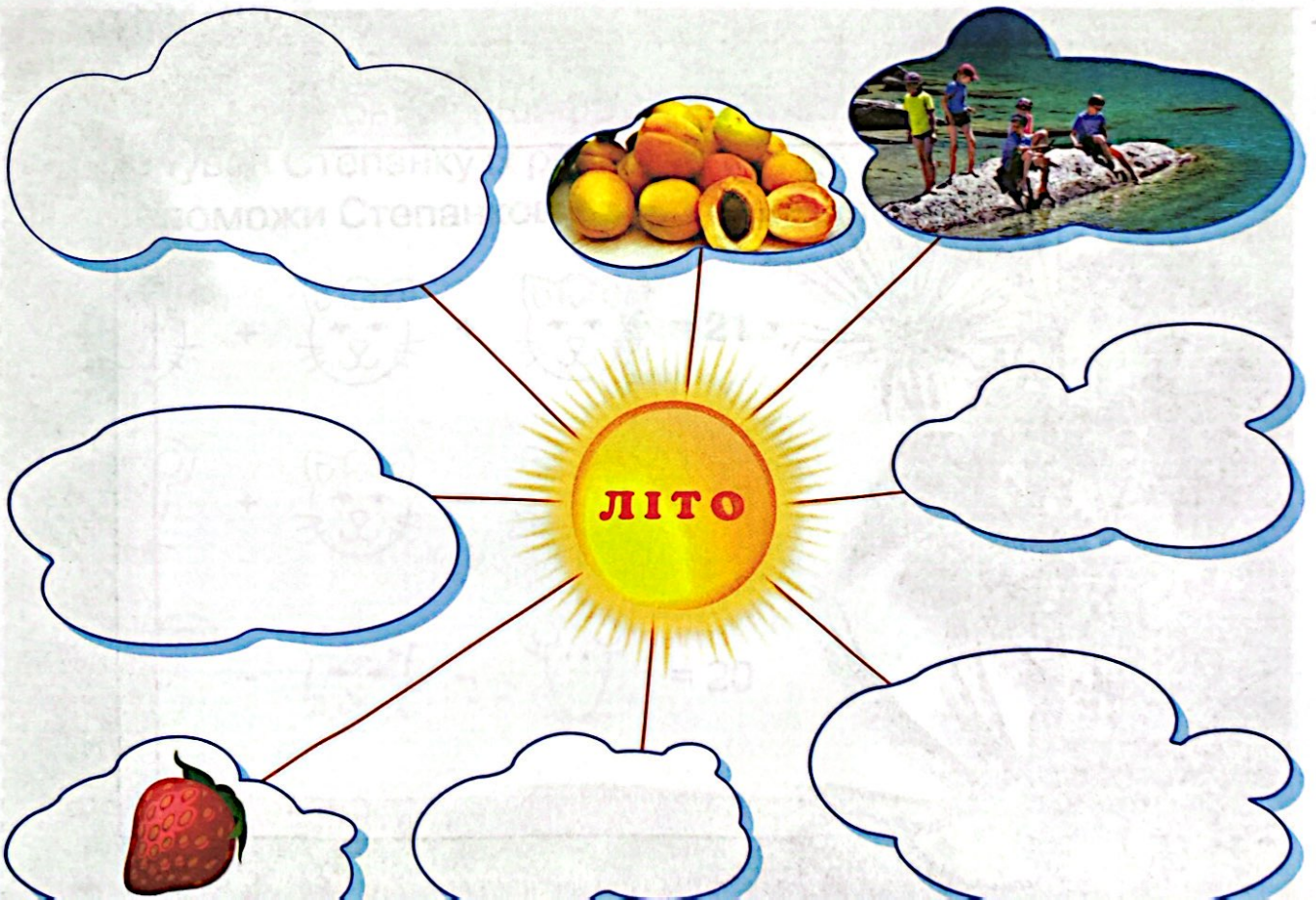
A row of 15 empty rectangular boxes for writing words.

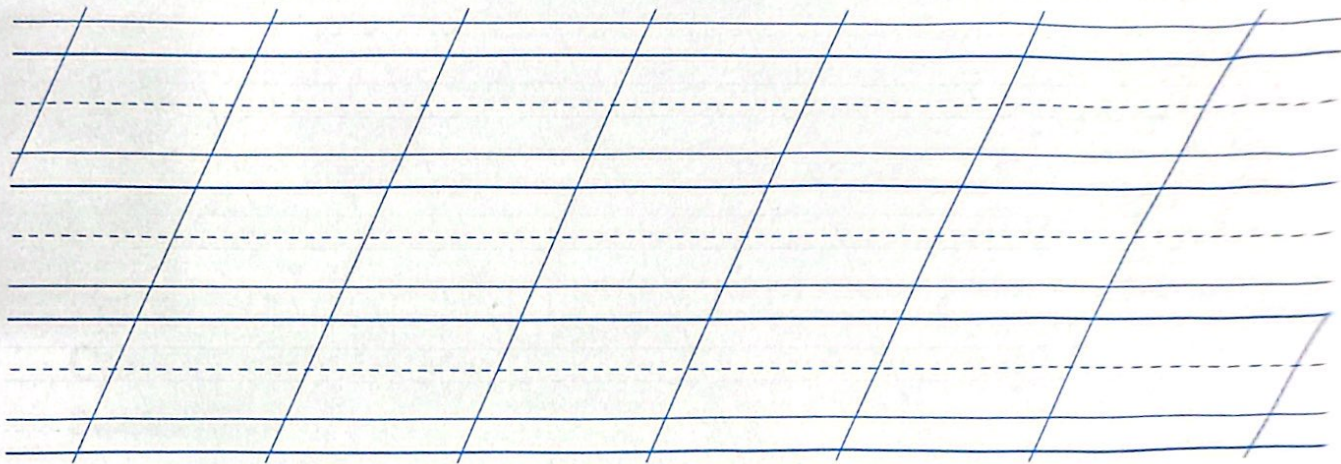
ЗАВДАННЯ

- Запиши або намалюй те, що ти уявляєш при згадці про літо.

Handwriting practice lines consisting of a grid of solid and dashed lines.

-
- Напиши текст (2–3 речення) про те, за що любиш літо саме ти. Обговори це зі своїми рідними та друзями. Мабуть, ти здивуєшся, коли дізнаєшся, що всі люблять літо по-різному.

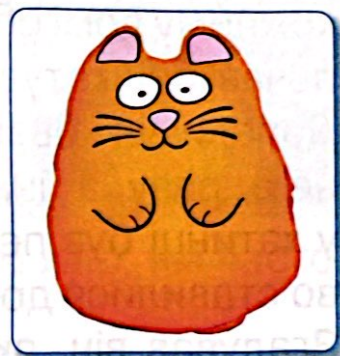

- Приготуй листівку-сюрприз. Напиши літні побажання для тих людей, яких ти любиш. Виріж і подаруй.

ЧОМУ ХЛІБ УСЬОМУ ГОЛОВА?

Добре попрацював мандрівничок. Задоволений своїми успіхами, він почимчикував додому. За чашкою запашного чаю розповів про свої пригоди котам. Бакс позаздрив домовичкові й попросив, аби той продиктував йому хоча б кілька задач. Степанко не міг відмовити другу, тож решту вечора рудохвостий, схилившись над аркушами, щось бубонів собі під вуса й багато писав. А смугастий Еней, сіра Маняша та кремова Ріка уважно слухали розповіді господаря дому.

ЗАВДАННЯ

- Тим часом Бакс зашифрував вирази в малюнки й запропонував Степанку їх розв'язати.
- Допоможи Степанкові правильно записати вирази.

$$\begin{array}{c} \text{Cat} \\ \text{Cat} \\ \text{Cat} \end{array} + = 21 \quad \square + \square + \square = 21$$

$$\begin{array}{c} \text{Mouse} \\ \text{Cat} \\ \text{Cat} \end{array} + = 16 \quad \square + \square + \square = 16$$

$$\begin{array}{c} \text{Dog} \\ \text{Cat} \\ \text{Mouse} \end{array} - = 20 \quad \square - \square - \square = 20$$

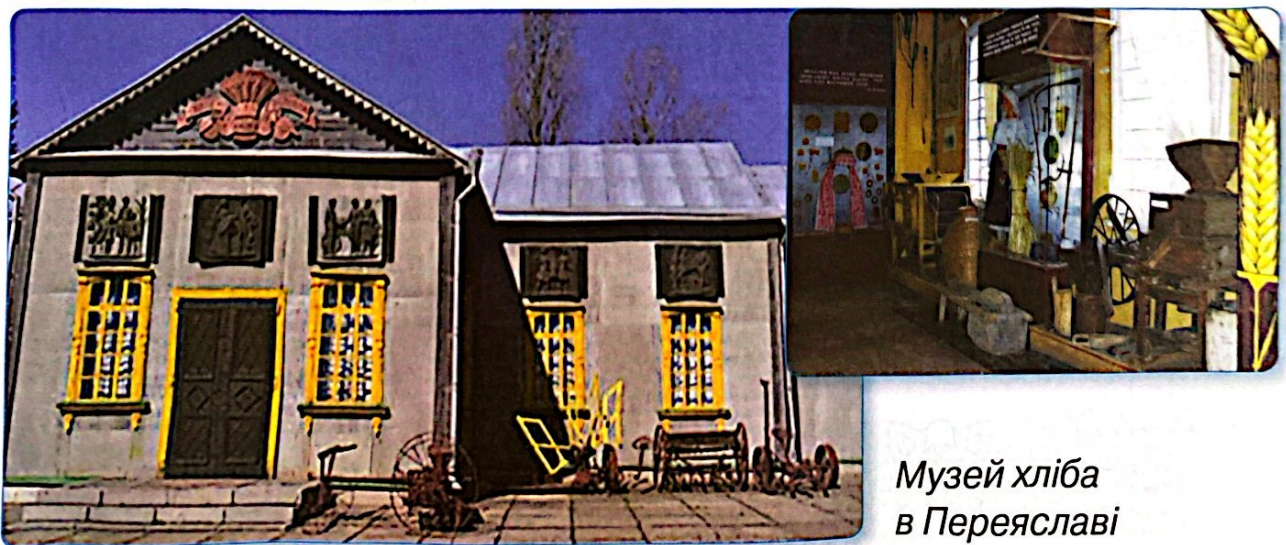
$$\begin{array}{c} \text{Dog} \\ \text{Cat} \\ \text{Mouse} \end{array} + = ? \quad \square + \square + \square = \square\square$$

Коли гості розійшлися, Степанко прибрав зі столу, помив чашки й розставив їх так, аби ніхто не помітив, що ними користувалися. Поклав на стіл хліб, як це робили доглядальниці будинку. Потім він підбив яскраві вишиті подушки й улігся. Але не спалося. Одна думка вже багато днів не давала йому спокою.

А почалося все так. Спочатку Степанка дивувало те, що в кожному домі обов'язково на стіл клали хліб. Потім домовичок почав бешкетувати, ховаючи різні предмети від наглядачок. Допоки він ховав чашки, миски й навіть подушки, це помічали не одразу, а інколи взагалі не помічали. Коли ж сховав хліб, у хатинці був переляк. Тоді бешкетник і згадав, як шанобливо ставилися до хліба всі, хто мешкав у хаті впродовж століть. Згадував він, як старанно господиня вбиралася у все біло-сніжне, чисте, коли ставала до замішування й випікання хліба, як старанно просівала борошно через сито. Потім ставила тісто, щоб воно сходило в діжі під вишитим рушником. З піснею та молитвою на устах вимішувала його, формувала майбутні хлібини й саджала у піч. Тоді в хаті було тихо, тепло й затишно. Навіть улюбленим дітлахам не дозволяли забігати до домівки. Урочисто й велично виростав у печі хліб.

А сьогодні Степанко дізнався, що існують навіть **музеї хліба**.

Музей хліба
в Переяславі

Музей хліба
в Берліні

Згадалися йому і прислів'я та приказки про хліб, які часто чув від людей.

ЗАВДАННЯ

- З'єднай стрілочками частини прислів'їв, які пригадав Степанко, щоб їх прочитати.

Хліб —

там є і життя!

Де є хліб —

багато хліба.

Багато снігу —

усьому голова!

Шанувати хліб стало традицією. Чому? Що такого особливого у хлібі? Домовичок крутився й не міг заснути. Пригадалося, що в якійсь старій газеті він читав про користь хліба. Не витерпів, зліз із ліжка й почовгав до комірчини, де зберігався стос старих газет, які наглядка Галина хотіла віднести до бібліотеки чи то здати в макулатуру. Зауважимо, що домовички в темряві бачать так само добре, як і коти. Тож, копирсався Степанко в газетному стосі довгенько та нарешті знайшов потрібний примірник. Засів за читання.

ХЛІБ

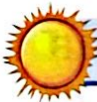
Хліб — невід’ємний продукт на столі вже багато століть. Готують його з тіста, зробленого з борошна і води. Найкорисніший цілнозерновий хліб, або з пророщеного зерна.

Сучасні дієтологи радять уживати випічку, яка приготовлена мінімум 8 годин тому. У Давній Греції хліб перед уживанням також підсушували.

Із черствого хліба можна приготувати смачні страви. Тому, якщо у вас зачерствів батон — не засмувайтесь! Поріжте його на тоненькі скибочки, занурте кожную у збиті підсолені яйця, а потім підсмажте на маслі. Смакота!

Черствий хліб (чорний або білий) ріжуть на кубики й кидають у свіжозварений суп.

ЗАВДАННЯ

- Дізнайся, як у твоїй родині використовують черствий хліб. Запиши цей рецепт.

У газеті домовичок знайшов і оповідання Івана Сенченка «Хліб священний». Прочитаємо його разом.

ХЛІБ СВЯЩЕННИЙ

Принесла бабуся хліб з магазину. Катруся не голодна була. Покуштувала і ніс зморщила:

— Фе, який поганий!

Бабуся розсердилась і почала навчати онучку:

— Так ніколи не можна казати про хліб. Коли він чомусь не подобається, кажуть: «Хліб так негарно випечений...»

— А Юрчик теж не шанує хліба, — насупилася Катруся. — Не з'їв і надворі кинув на землю. Потім із Сергійком почали футболити...

— Ай, як негарно! — розгнівалася бабуся. І сказала онучці: — І сама так ніколи не роби, і Юрчикові не дозволяй. Не доїла — однеси, у хлібницю поклади, потім доїси. А коли хтось кине на землю — накажи підібрати. Топтати хліб не можна. Хліб дає людям життя. Без хліба ж голод, смерть. Скільки на світі людей вимерло без хліба! Хліб священний.

Катруся задумалась. Потім прислухалась до бабусі:

— Я більше ніколи не буду казати погано про хліб і не розкидатиму. І Юрчикові не дозволю. Тільки не треба сердитись на мене. Приголуб мене...

Бабуся поклала руку на голову онучці і пригорнула до себе.

ЗАВДАННЯ

- Добери й запиши 5–6 прикметників до слова *хліб*.

Хліб (який?)

- Разом з рідними та друзями склади сенкан до слова **хліб**, за зразком.

Зразок	
Іменник	ДОЩ
2 прикметники	Літній, теплий.
3 дієслова	Періщить, співає, ллє.
Речення про предмет або явище (4 слова)	Весело бігати під дощем.
Близький за значенням іменник	Злива

ХЛІБ

Blank handwriting practice lines for the word "ХЛІБ". The lines are arranged in a grid pattern with dashed midlines for letter height guidance.

НА ЗУСТРІЧ ІЗ ДРУЗЬЯМИ

Історії про хліб так зацікавили Степанка, що він вирішив поговорити про нього зі своїми друзями, які живуть в інших країнах. Ні мобільних телефонів, ні комп'ютерів у домовичків немає, але вони вміють на великій відстані спілкуватись у дивний спосіб. До речі, ці створіння в різних країнах по-різному називаються: у Німеччині — *кóбольди*, у чехів — *кржет*. І виглядають вони по-різному.

От вибрався домовичок на димар, зручно усівся й, дивлячись на зірки, заговорив:

— Вітаю всіх, хто мене чує! Ох і не спиться мені. Маю багато запитань, та ніяк не знайду на них відповіді. От, наприклад, про користь хліба знаю. Про те, як з борошна замішують і випікають хліб, знаю. Знаю, як на великих сучасних млинах зерно на борошно перемелюють. Але ж двісті років, триста, тисячу років тому таких млинів не було. Як люди мололи зерно на борошно?

Єдиним у ту ніч на зв'язку виявився німецький друг Степанка кобольд Дірк. Він одразу відповів домовичку:

— Вітаю, друже! Радий тебе чути! Ти знаєш, що тут у нас в Німеччині мало хто вірить у таких домашніх створінь, як ми, тож жити постійно в домі мені нецікаво, я і мандрую світом, часто буваю в музеях. У нас також є музеї просто неба, і серед них один, думаю, тебе зацікавить. Це **Міжнародний музей вітряних і водяних млинів**. Розташований він у містечку Гіфгорн. Можу провести екскурсію. Приїдеш?

— Дякую за запрошення. Завтра ж виїжджаю, — відповів Степанко й побіг збиратись у дорогу.

А шлях цей був досить тривалим:

Від музею до автостанції добирався **одну годину**.

З Переяслава дістався він маршрутною до летовища в Борисполі за **одну годину**.

Витратив майже **дві години**, щоб пройти реєстрацію на літак.

З Борисполя до Берліна летів **три години**.

Щоб вийти з літака й потрапити до автобусів, що йдуть з аеропорту, було витрачено ще **одну годину**.

Ще **дві години** він чекав на рейсовий автобус.

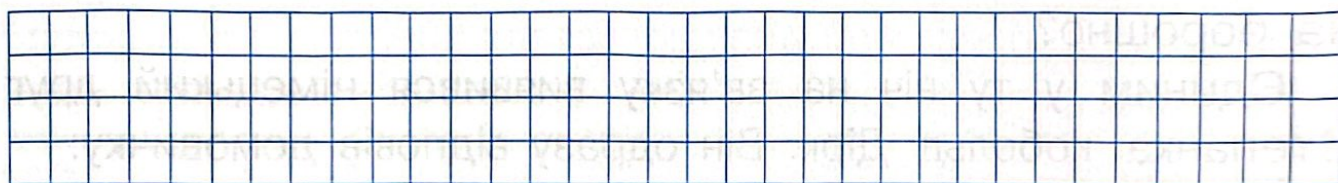
З Берліна до Гіфгорна автобус прямує **три години**.

ЗАВДАННЯ

- Виїхав з музею Степанко о 6.00 ранку. Визнач, о котрій годині він прибув до Гіфгорна. *Міркуй так:* виїхав о 6.00, добирався до автостанції одну годину — це вже 7 ранку. У разі потреби користуйся циферблатом годинника.

На автовокзалі в містечку Гіфгорні домовичка Степанка зустрів кобольд Дірк.

Це був довготелесий червонястий чоловічок з гострими величеськими вухками, довгим носом, у смугастих до коліна шортах, коричневій шкіряній камізельці* й гостроверхому конусоподібному капелюшку.

СЛОВНИЧОК

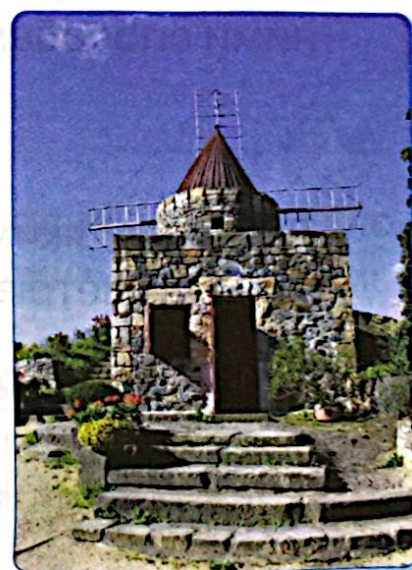
Камізе́лька — безрукавка, жилетка.

Взутий він був у гостроносі чобітки зі шнурівкою. Дірк весь час вовтузився і шумів. Він щось постійно діставав із кишень, потім ховав назад. Поки йшли вулицями містечка, увесь час то підбігав до вітрин магазинів і кав'ярень, хитро заглядаючи в них, то відбігав, хіхікаючи й розповідаючи якісь історії, пов'язані з будівлями. Уже був вечір. Степанко добряче втомився, провівши в дорозі цілий день. Йому хотілося швидше дістатись готелю і улягтися в м'якенькому кріслі. Та кобольд повів його не в готель, а одразу до музею.

Звісно, там уже було зачинено, але маленькі створіння легко пройшли на територію і дісталися будівлі, у якій було багато сіна. Там і полягали спати. Правда, Дірк і вночі продовжував вовтузитися, але Степанко терпів, очікуючи на нові цікаві пригоди.

Повставали рано, лишень сонячне проміння почало пробиватися в щілини дерев'яної будівлі. Умилися в потічку, що збігав поруч із будівлею і крутив величезне колесо. Поснідали ягодами, що росли на кущах попід парканчиком, і рушили на екскурсію. Дірк розповів, що в давні часи зерно подрібнювали на крупу та мололи на борошно у вітряних і водяних млинах.

Замість моторів, які є на сучасних виробництвах, у таких млинах працює вода або вітер. Вода крутить велике колесо, а вітер розганяє вітряк. Дізнався домовичок і про те, що в цьому музеї є млини з більш ніж 10 країн світу, а серед них — один з України. І називається він «Наталка». Мандрівники не заходили у вітряк, бо той був оточений озерами й дістатися до нього було дуже складно, але Степанкові вдалося розгледіти споруду, здавалося, до найменших деталей.

ЗАВДАННЯ

- Знайди у виділеному на попередній сторінці абзаці тексту слово з подвоєнням літер. Поділи його для переносу різними способами.

Four sets of horizontal lines for writing practice, each set consisting of a top line, a middle line, and a bottom line. The lines are slanted to the right.

- Дізнайся, яким був периметр озера, якщо його довжина — 26 метрів, а ширина — 14 метрів.

Цілий день мандрували Степанко з Дірком, купалися у водоймах, знайомились із місцевими кобольдами. Разом жартували над екскурсоводами, ховаючи експонати саме в той момент, коли про них мали розповідати.

Раптом друзі зустріли цілий гурт кобольдів, що приїхали з німецького містечка Киріц розважитись у музеї просто неба. Їх було багато й вони були дууууже галасливими.

— Це мій друг з України, Степанко, — чемно представив Дірк домовичка.

Навперебій кобольди почали вітатися й знайомитися, простягаючи Степанкові червонясті руки з довжелезними пальцями:

— Ральф! Йоган! Ахім! Вінценц! Бальдвін! Томі! Гюнтер!

Кобольди так замиготіли перед очима Степанка, що він захотів навести якийсь порядок у цьому галасливому гурті й подумки почав розставляти імена за абеткою:

— Ахім,....

ЗАВДАННЯ

- Допоможи Степанкові. Запиши імена кобольдів в алфавітному порядку.

Blank handwriting practice lines for writing the names of the gnomes in alphabetical order.

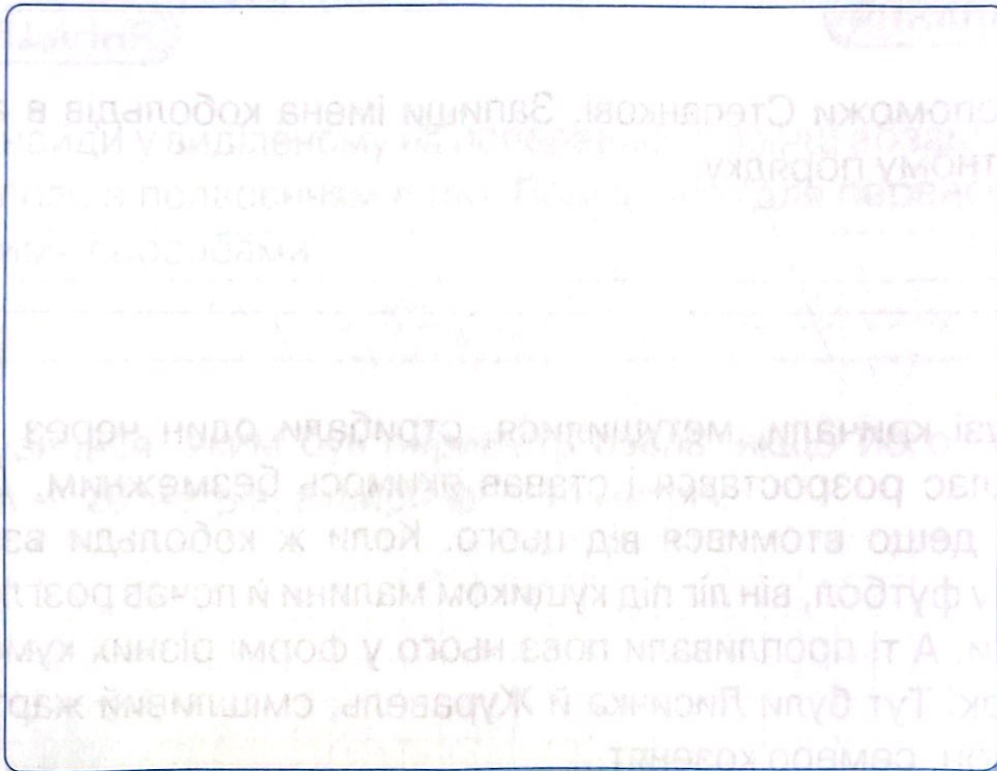
Друзі кричали, метушилися, стрибали один через одного. Галас розростався і ставав якимось безмежним. Домовичок дещо втомився від цього. Коли ж кобольди взялися грати у футбол, він ліг під кущиком малини й почав розглядати хмарки. А ті пропливали повз нього у формі різних кумедних фігурок. Тут були Лисичка й Журавель, смішливий жартівник Карлсон, семеро козенят...

ЗАВДАННЯ

- Намалюй у формі хмаринки героя своєї улюбленої казки.

Степанко потихеньку почав дрімати. Але якесь шарудіння і тихий писк його раптом збудили. Домовичок розплющив очі й піднявся. Поряд з ним сиділо маленьке мишеня, що вискочило з ледь помітного отвору в землі.

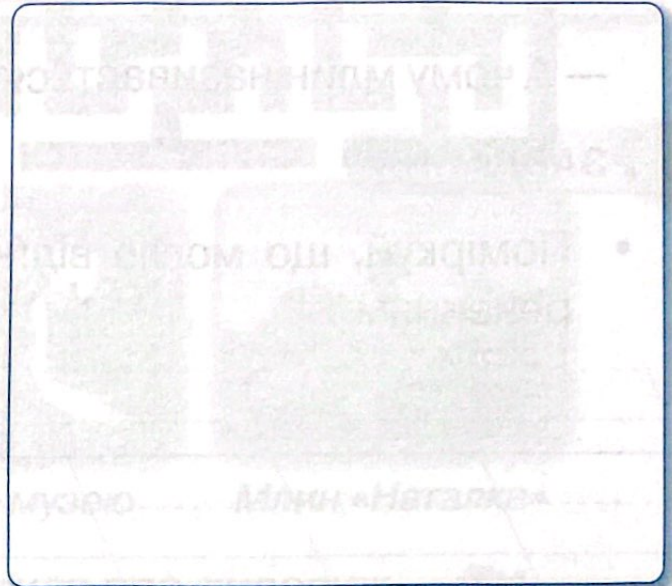
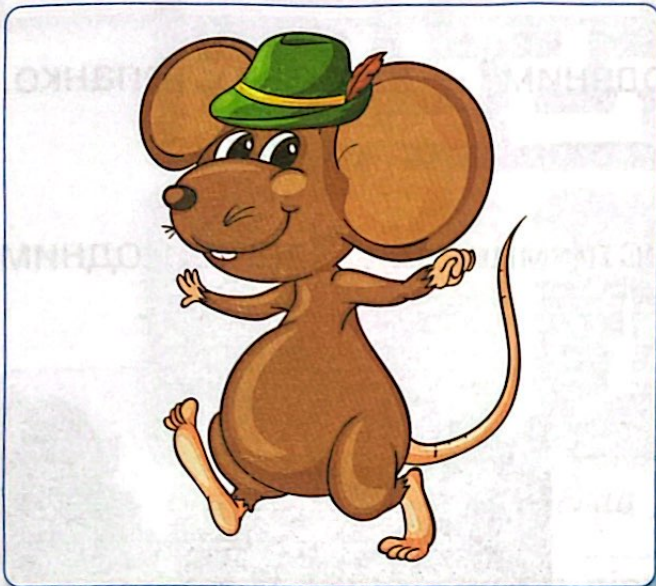
— Вітаю, я — Степанко! — швидко промовив домовичок.
— Не бійся, я добрий!

— А я — Бенедикт! — посміхаючись відповіло мишеня. — Я тебе не боюсь! Страшні для мене тільки коти! А їх тут багато, тому мушу пересуватися підземними ходами!

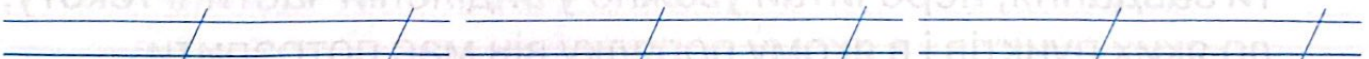
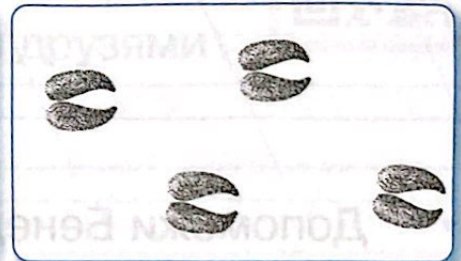
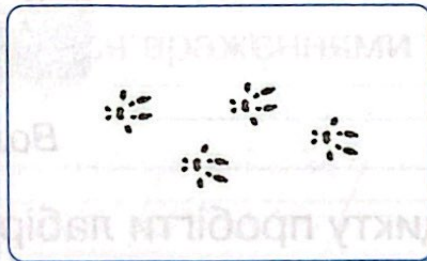
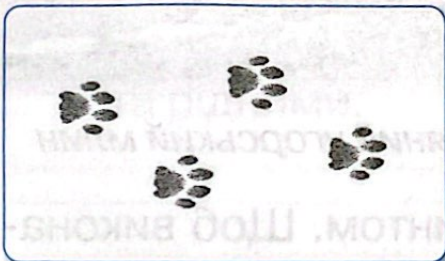

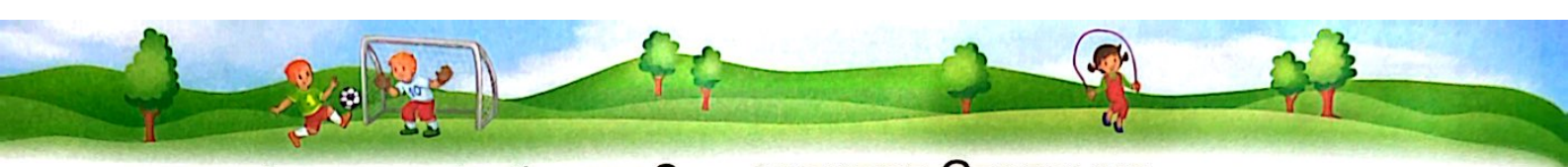
ЗАВДАННЯ

- Художниця уявила Бенедикта так. А ти? Намалюй.

- Розпізнай і підпиши сліди від лапок кота, мишки і козенятка.

— А тих ходів багато? — запитав Степанко.

— Дуже багато! Під усією територією музею розташовані довгі лабіринти. Якщо добре не знати, як зорієнтуватися, то можна й заблукати, — пояснив Бенедикт.

— А сюди ти прибіг, щоб погрітись на сонечку? — поцікавився домовичок.

— Ні, маю важливі справи: звідси заберу клуночок з насінням і віднесу його до водяного млина. Від млина мушу бігти до музейного входу, бо з мандрів повертається моя бабуся Барбара. Я маю її зустріти та провести до млина «Наталка», біля якого розміщується наша нора. Там я зможу відпочити й погрітись на сонечку.

— А чому млин називається водяним? — запитав Степанко.

ЗАВДАННЯ

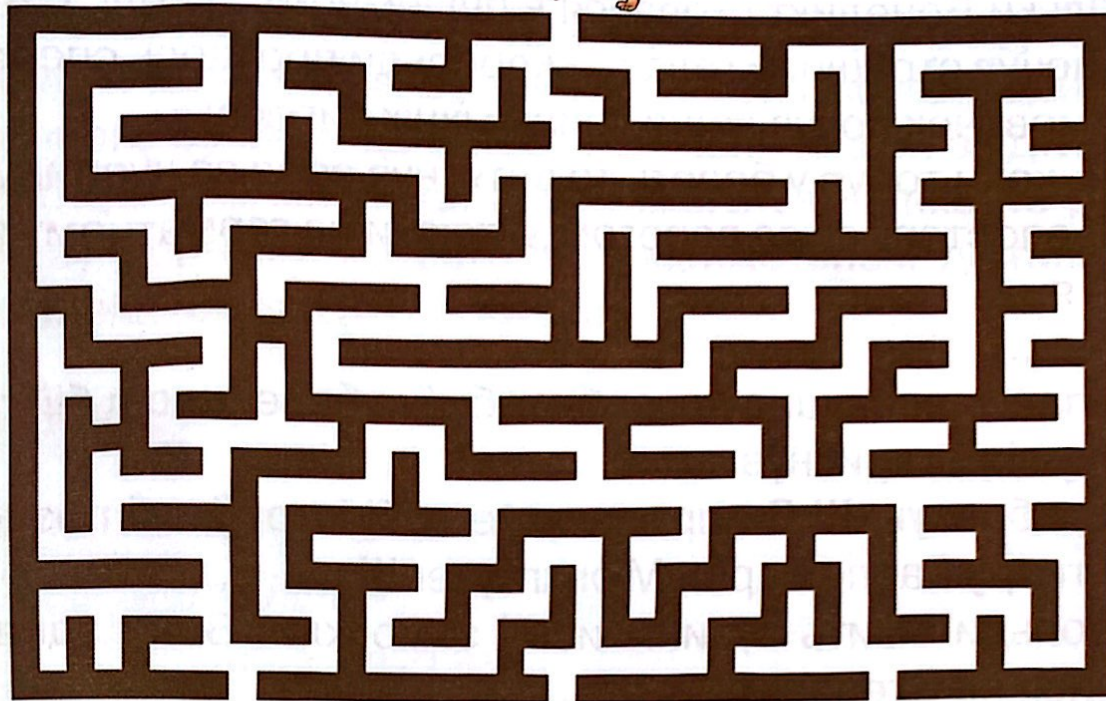
- Поміркуй, що могло відповісти мишеня. Запиши одним реченням.

Handwriting practice grid with horizontal and diagonal lines.

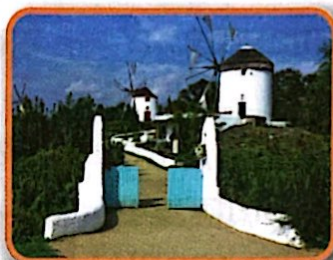

Водяний угорський млин

- Допоможи Бенедикту пробігти лабіринтом. Щоб виконати завдання, перечитай уважно у виділеній частині тексту, до яких пунктів і в якому порядку він має потрапити.

Водяний млин

Вхід до музею

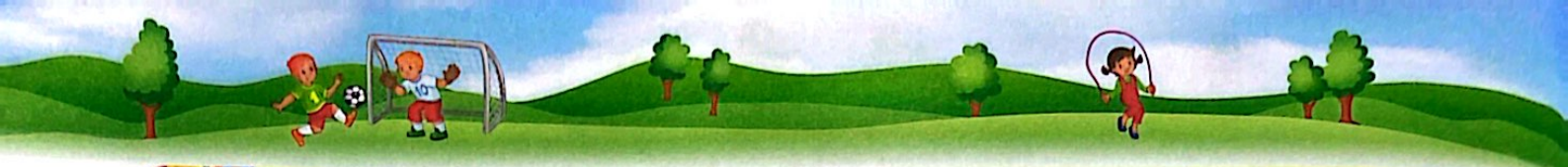
Млин «Наталка»

Якщо ти хочеш більше дізнатися про дивовижний німецький музей, запрошуємо на віртуальну екскурсію.

<https://cutt.ly/tw0DGiRu>

- Не забудь поділитися враженнями з друзями та рідними.

НЕ ВІРТЕ ОЧАМ СВОЇМ!

Тільки Бенедикт сховався в підземному тунелі, Степанко почув страшний галас — кобольди про щось сперечалися. Домовичок почув лише уривки їхніх вигуків:

- Я, коли тону в болоті, то витягнув себе за чуприну!..
- Я спостерігав за ворогом, літаючи на гарматному ядрі!..
- А я...
- А я...

Степанко поспішив до юрби, аби їх уберегти від бійки. Уже здалеку він їм крикнув:

— Ви брехуни!!! Ви приписуєте собі історії, які розповідав герой твору Распе барон Мюнхгаузен!!!

Кобольди вмиль зупинились і замовкли. Вони здивовано дивилися на Степанка.

— Звідки ти про це дізнався? — затинаючись на кожному слові, запитав Йоган.

— Я читав книжку «Пригоди барона Мюнхгаузена», — відсапуєчись після бігу, відповів домовичок. — Герой цього твору був видатним вигадником!

А чи знаєш ти, що славнозвісний барон найкращі роки свого життя провів в Україні. Про це написав у своїй книжці мій добрий товариш, український письменник Ігор Січовик.

Тут наперед вийшов Ральф і хитро примружив очі. Трохи про щось подумав і таємничо промовив:

— Я маю для вас цікаву пропозицію...

Усі завмерли в очікуванні.

— У будинку, де я живу, розташований **Музей обману!** Я всіх запрошую до себе на гостину!!! Поспішаймо, щоб устигнути на автобус, — завершив свою пропозицію Ральф.

Без зайвих розмов усі дружно побігли до виходу.

Від Гіфгорна до Вольсбурга вони їхали автобусом, від Вольсбурга до Берліна рухалися поїздом понад годину, від залізничного вокзалу до автостанції ішли пішки, звідти доїхали автобусом до містечка, назви якого Степанко не розчув, там знову пересіли на автобус і майже вночі дісталися до місця призначення. Це був Кириці!

ЗАВДАННЯ

- Обчисли вирази — і ти дізнаєшся, скільки хвилин друзі

йшли пішки:

$$72 : 9 : 2 + 3 \cdot 3 = \square \square$$

їхали автобусом:

$$56 : 8 + 81 : 9 + 56 - 2 \cdot 4 - 3 = \square \square$$

їхали іншим автобусом:

$$81 : (45 : 5 : 1) + 41 = \square \square$$

Дорогою Ральф намагався розповісти про музей, у якому він живе. Слухачі довідалися, що всі експонати директору музею подарувала бабуся барона Мюнхгаузена. Домовичок розумів, що це фантазія, бо барон Мюнхгаузен герой вигаданої історії, а отже, і його бабуся — це вигадка. Але Степанко мовчав, бо йому подобалися казки і він хотів би жити в казці. Тепер була така невеличка нагода. Ще Ральф розповів, що будинку, в якому розташовано музей, уже 200 років... А потім зізнався, що живе він у ньому 30 років, з того дня, як закінчилося будівництво і в нього заселилися люди.

— У будинку, де я живу, розташований **Музей обману!** Я всіх запрошую до себе на гостину!!! Поспішаймо, щоб устигнути на автобус, — завершив свою пропозицію Ральф.

Без зайвих розмов усі дружно побігли до виходу.

Від Гіфгорна до Вольсбурга вони їхали автобусом, від Вольсбурга до Берліна рухалися поїздом понад годину, від залізничного вокзалу до автостанції ішли пішки, звідти доїхали автобусом до містечка, назви якого Степанко не розчув, там знову пересіли на автобус і майже вночі дісталися до місця призначення. Це був Кириці!

ЗАВДАННЯ

- Обчисли вирази — і ти дізнаєшся, скільки хвилин друзі

йшли пішки:

$$72 : 9 : 2 + 3 \cdot 3 = \square \square$$

їхали автобусом:

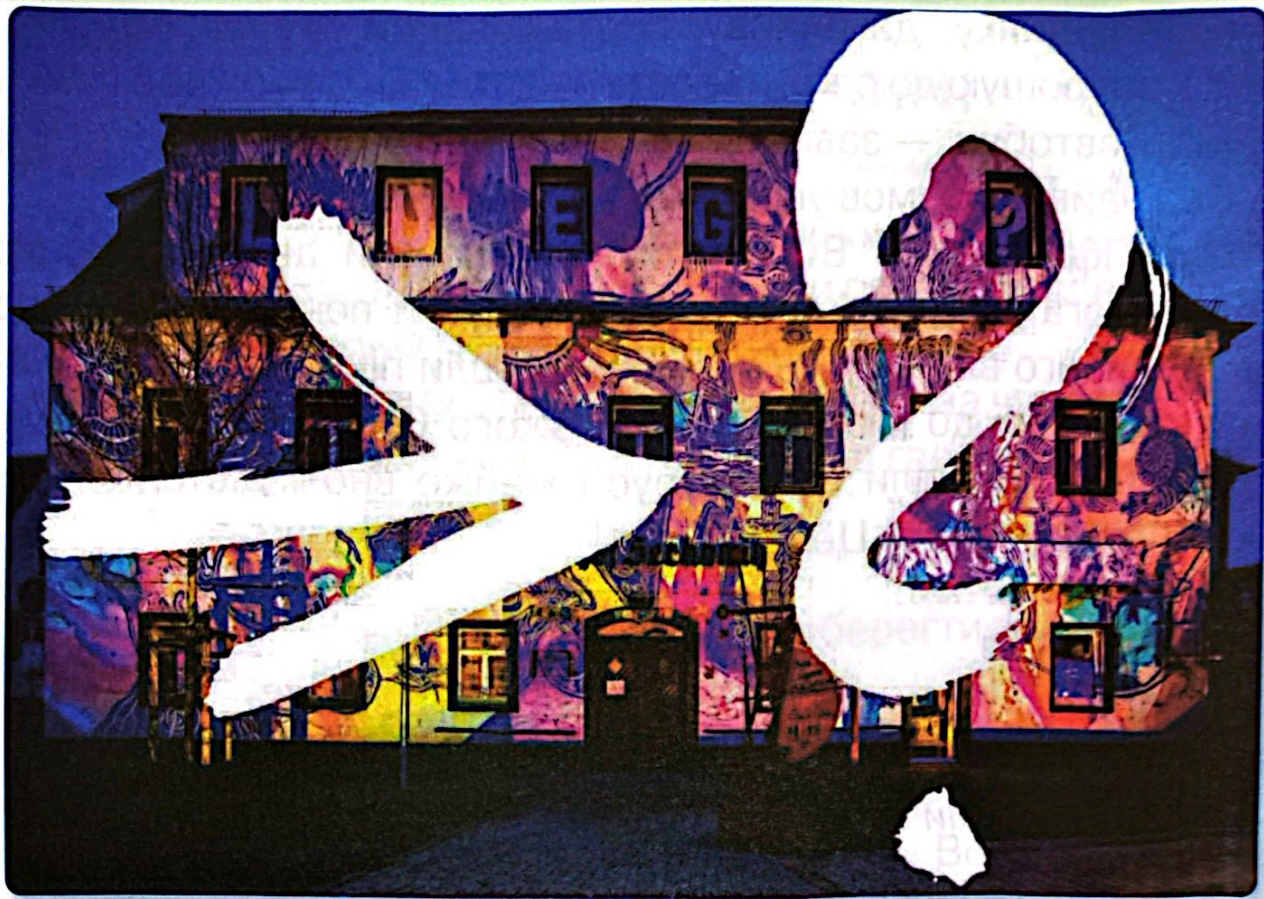
$$56 : 8 + 81 : 9 + 56 - 2 \cdot 4 - 3 = \square \square$$

їхали іншим автобусом:

$$81 : (45 : 5 : 1) + 41 = \square \square$$

Дорогою Ральф намагався розповісти про музей, у якому він живе. Слухачі довідалися, що всі експонати директору музею подарувала бабуся барона Мюнхгаузена. Домовичок розумів, що це фантазія, бо барон Мюнхгаузен герой вигаданої історії, а отже, і його бабуся — це вигадка. Але Степанко мовчав, бо йому подобалися казки і він хотів би жити в казці. Тепер була така невеличка нагода. Ще Ральф розповів, що будинку, в якому розташовано музей, уже 200 років... А потім зізнався, що живе він у ньому 30 років, з того дня, як закінчилося будівництво і в нього заселилися люди.

ЗАВДАННЯ

- Як ти думаєш, чи могло будинку бути 200 років? Познач ✓ правильну відповідь.

ТАК

НІ

Ви ж знаєте, що лишень з'являється новий дім, у нього заселяється кобольд або домовичок!!!

Гості вирішили оглянути музей удень, щоб побачити, як дурять людей у цьому несерйозному закладі.

На щастя, кобольди потюпилися в дорозі, тож майже не вовтузилися, швидко повлягалися, хто де зміг, і поснули. Тихенько уві сні засопів і Степанко. І снилася йому рідна хатинка і котики, яким він розповідає про свої подорожні пригоди, і рудий Бакс, який обчислює все, що піддається підрахунку в його розповіді.

Ніч минула швидко. Уранці друзі повмивалися, зробили ранкову зарядку й поснідали тими запасами, що були в Ральфа. Далі блукали десятима кімнатами, у яких були різні речі: швабра, накладні вуса, килим, човен, мітла тощо. Та от настав момент відкриття музею.

Домовичок із кобольдами вибіг на подвір'я. Там уже стояли перші відвідувачі, яким сам директор музею сказав, що гаслом музею є слова: *«Не вір очам своїм»*. Потім він усіх пригостив напоєм, що дарує вічну молодість, і чарівним тортом.

Друзі також вдалися до смакування, та виявилось, що замість чарівного зілля був звичайнісінький смачненький чай, а тортик — пластиковий! Це дуже розважило кобольдів і Степанка, адже вони самі люблять вдаватися до таких розваг, жартуючи над людьми.

Огляд експозицій музею також виявився дуже цікавим, адже килим, на якому спав домовичок, виявився казковим килимом-літаком! А мітла, на якій намагався умотитися Йоган, була засобом пересування відьми! Та й інші речі викликали в друзів надзвичайне захоплення. Дірк хотів почовгати в чоботах-скороходах, але вони виявились такими великими, що кобольд провалився в лівий, а вилізаючи з нього, кумедно зробив сальто й опинився головою вниз у правому. Домовичок разом із кобольдами витяг друга з пастки. Довго разом реготали, аж животи звело. Тримаючись за черевця, вони качалися на підлозі, щоразу натикаючись на якісь речі й роблячи їх на деякий час невидимими. Це дало змогу директору (який насправді був дуже здивований таким явищем) розповідати відвідувачам про дива, що можуть відбуватися в його дивовижному музеї.

ЗАВДАННЯ

- Згадай і запиши, у яких казках згадувалися перелічені в розповіді речі.

Blank writing lines for the task.

ПЛАНУЄМО ПОДОРОЖ УКРАЇНОЮ

Сьогодні вранці домовичок Степанко отримав таке повідомлення:

Друже Степанко! Ми знаємо, що твоя країна зараз мужньо бореться з ворогом. Бажаємо їй Перемоги!

Ми дуже хочемо більше дізнатися про Україну і її людей. Адже саме вони стали на захист Добра, захищаючи весь світ.

Мріємо найскоріше відвідати твою країну.

Допоможи нам, будь ласка, спланувати цю подорож.

З вдячністю

Твої друзі

Степанко замислився. І вирішив звернутися до кожного і кожної з вас.

Пропонуємо вам усім взяти участь у плануванні подорожі наших героїв.

Напишіть, будь ласка, про що ви хотіли б їм розповісти і що показати. А також укладіть маршрут вашої майбутньої мандрівки. У цьому Вам допоможе карта «Заповідні території України», а також інші карти з атласів нашого видавництва.

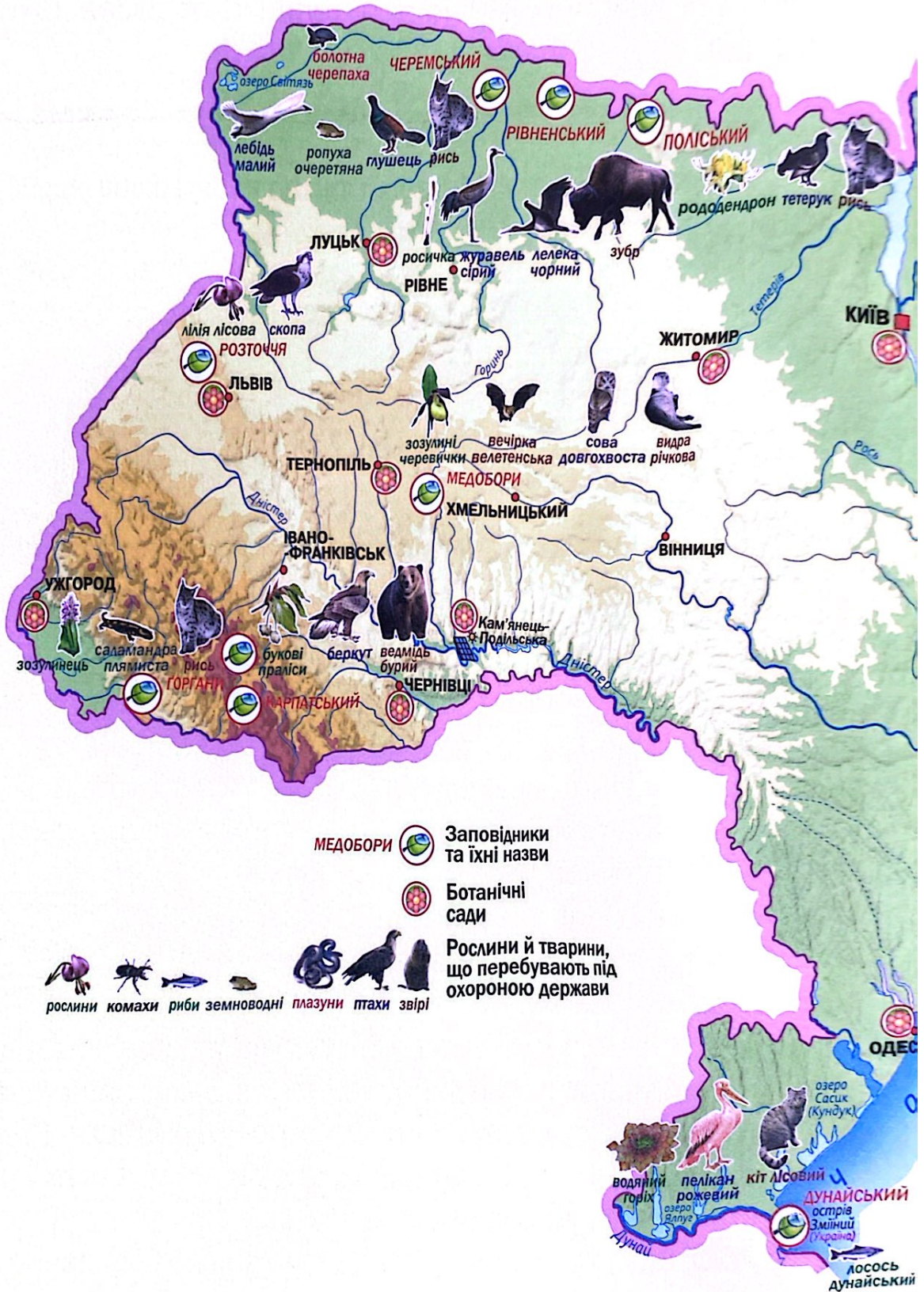

Попросіть дорослих сфотографувати ваші маршрути, а потім відправити світлини на електронну пошту нашого видавництва orioncentr@ukr.net з поміткою (для Степанка і його друзів). Не забудьте підписати свої маршрути і розповісти кілька слів про себе.

Віримо, що дуже скоро ми зможемо вільно і безпечно подорожувати нашою прекрасною і незалежною країною.

Тож віримо в Перемогу і плануємо подорож Україною разом!

ЗАПОВІДНІ ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ

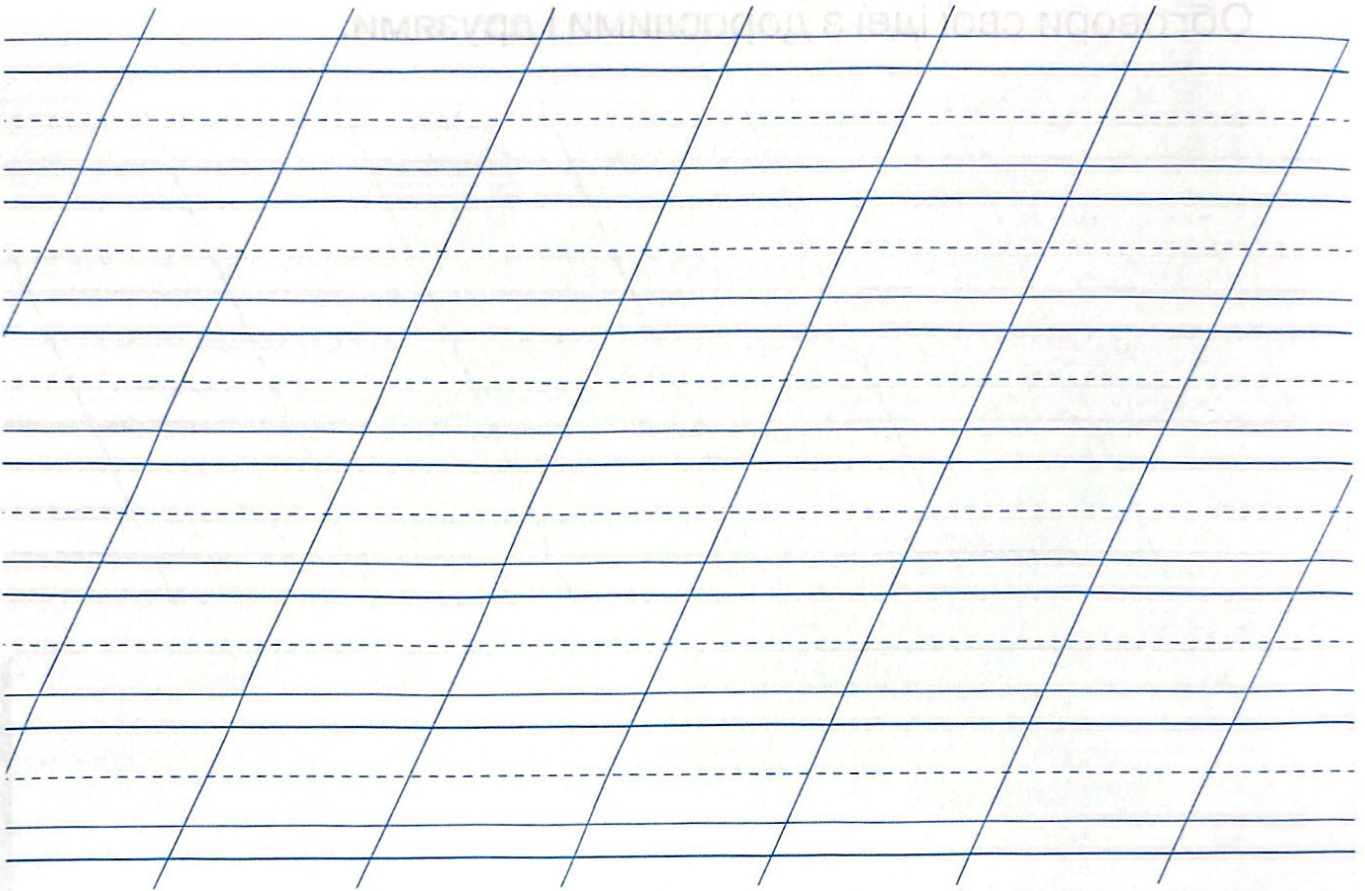
ПОДОРОЖ УКРАЇНОЮ: МІЙ МАРШРУТ

- Які речі та з яких казок, на твою думку, ще варто помістити серед експонатів цього музею? Запиши або намалюй. Обговори свої ідеї з дорослими і друзями.

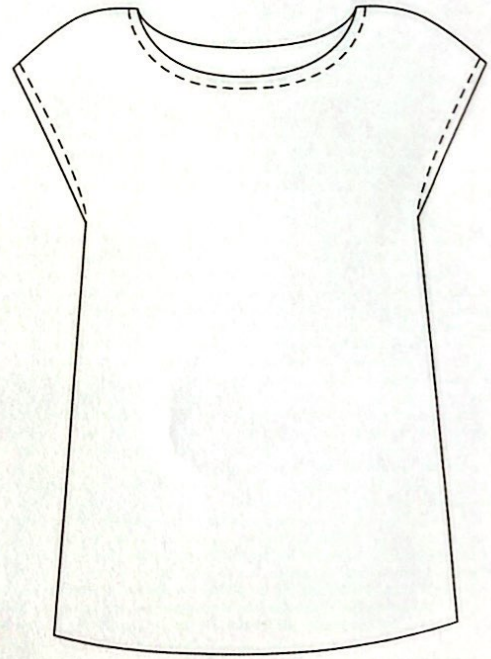
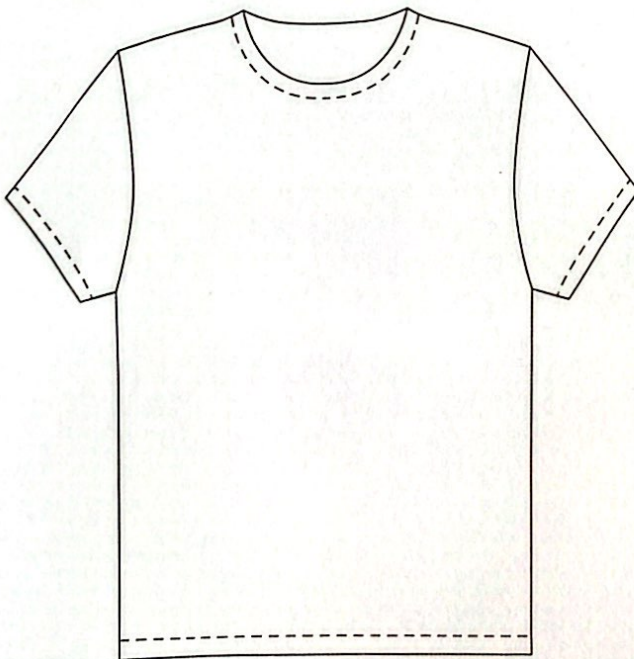
Handwriting practice lines consisting of a grid of solid and dashed lines.

A large rectangular box for drawing or writing, containing faint outlines of two t-shirts.

-
- Обговори з рідними та друзями, чи потрібні такі музеї. Вислови свої думки в тексті (4–5 речень).

- Відчуйте себе дизайнерами або дизайнерками. Створіть футболки для відвідувачів музею обману.

ТІЛО – ЦЕ ДІЛО!

Набавившись таким чином, друзі раптом відчули голод і вирішили підкріпитися. Вони поласували ягодами з кущів, що росли неподалік. Дірк зі Степанком розпрощалися з кобольдами, що вже верталися до своїх домівок, і прилягли відпочити під кущем.

— Дивно якось створений організм: то він хоче їсти, то пити, то спати, то розважатися! Цікаво, як воно все так усередині влаштовано? — розмірковував уголос Дірк.

— Так, було б цікаво дізнатися, — підхопив його думку Степанко. — Я чув, що десь є **Музей-тіло**. Добре було б його відвідати! Думаю, що в Музеї обману є комп'ютер і ми за допомогою інтернету довідаємося, де те Тіло розміщується.

Друзі покликали Ральфа і той допоміг їм скористатися інтернетом.

Виявилось, що музей, який розкриває таємниці тіла, розташований у місті Лейден у Нідерландах. Оскільки мандрівка мала бути доволі тривалою, вирішили переночувати в Ральфовій господі й рано вирушити в дорогу.

Добиралися *бумисатоав, тяпогом, такомлі*.

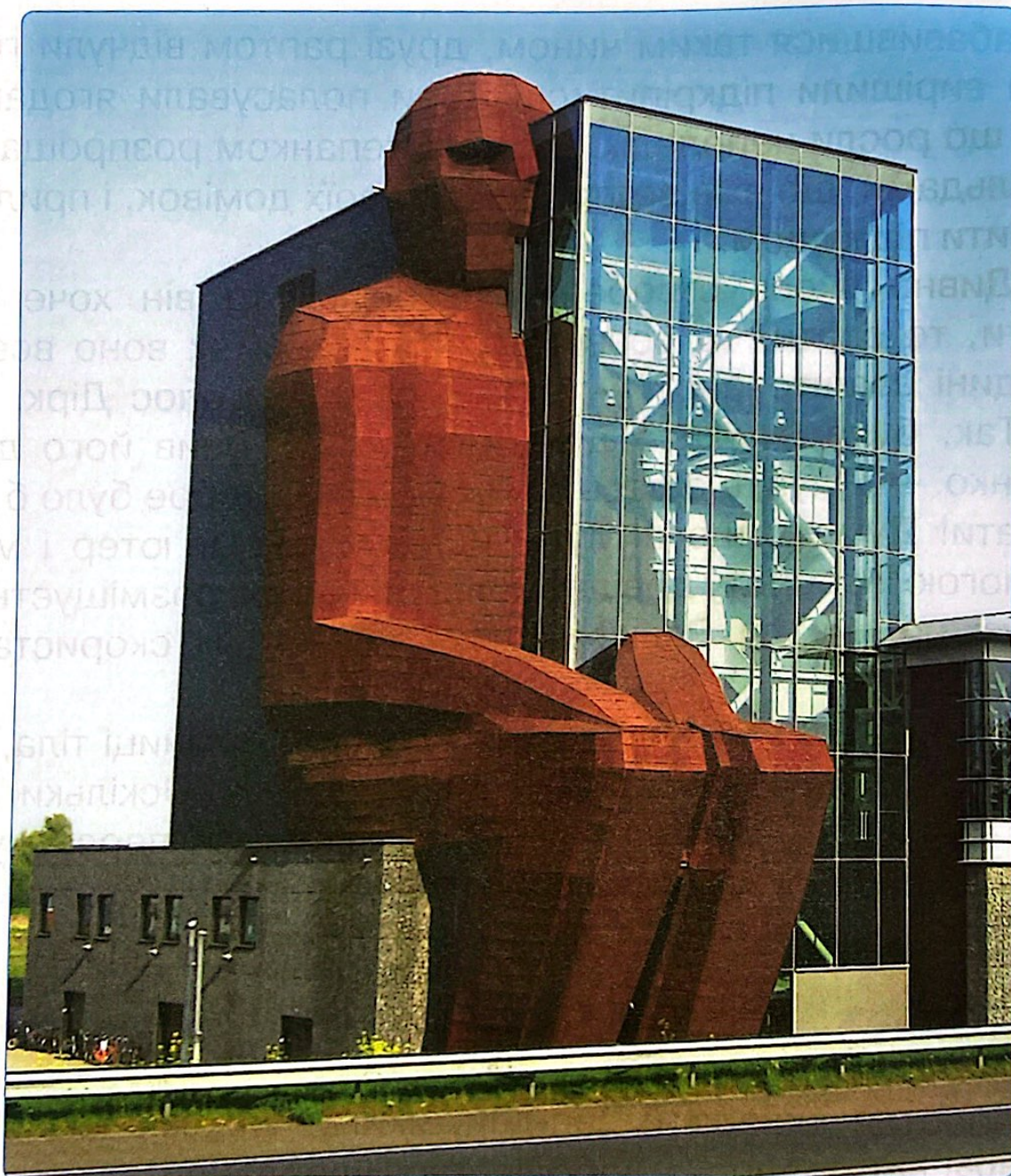
ЗАВДАННЯ

- Перестав склади й запиши, якими видами транспорту друзі добирались у королівство Нідерланди.

Blank writing lines for the task.

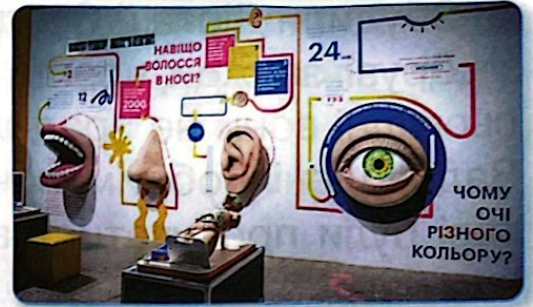
Діставшись до Лейдена, досить швидко дотюпали до Музею-тіла, який був схожий на велета, що сидить, потоплючи в сяйві заходу Сонця.

Від несподіванки мандрівники на якийсь час закам'яніли, потім швидко рушили шукати місце для ночівлі. Вхід у дивовижну будівлю розташований у нижній частині фігури — у стопі. Нічого не роздивляючися, друзі заснули в якомусь пальчику під нігтем.

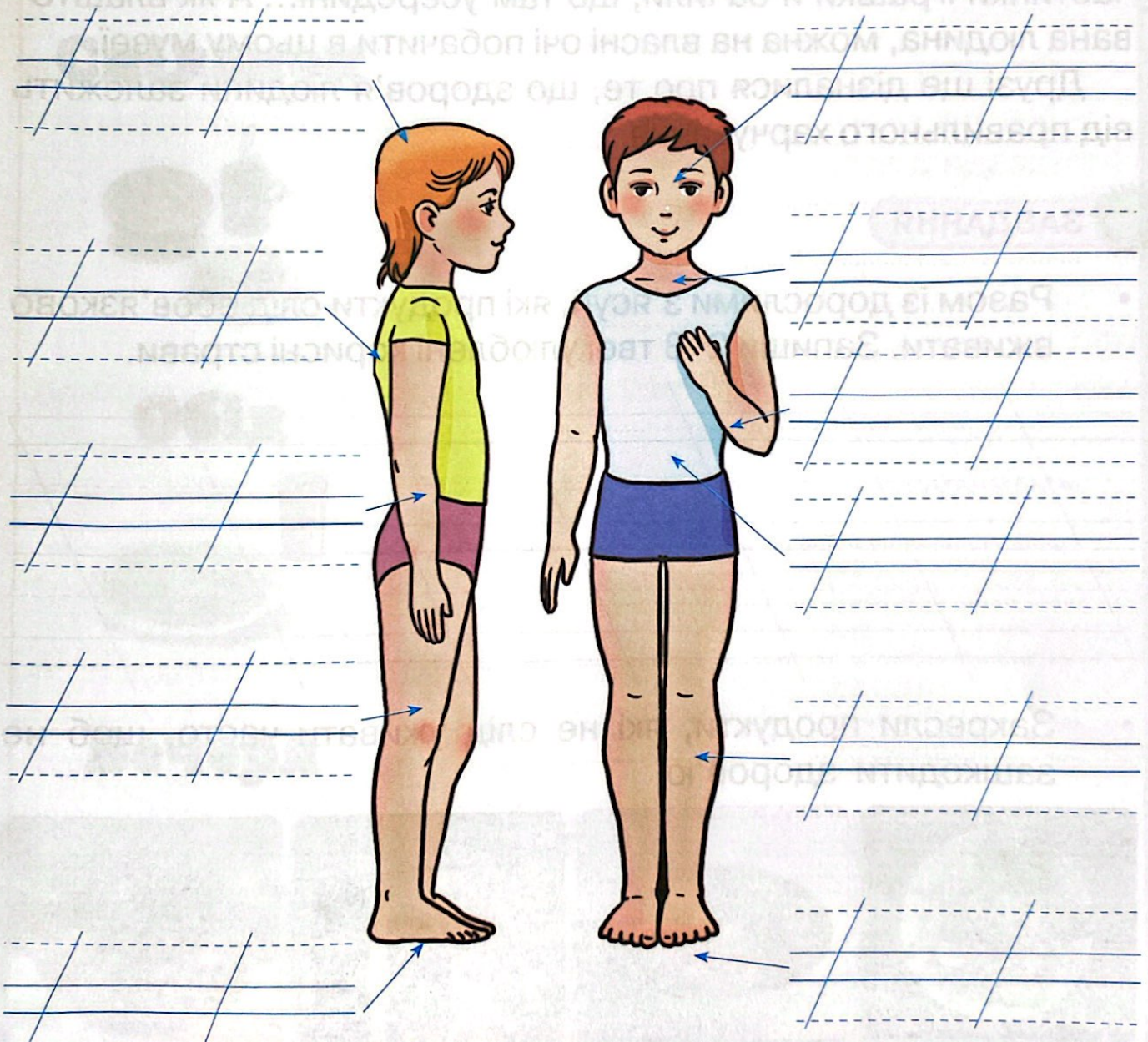
До речі, уві сні Степанко згадав, що в Україні теж є музеї цікавої Науки. Потрібно буде завітати туди, коли повернемося.

ЗАВДАННЯ

Підпиши назви частин тіла людини.

Музей Науки в Києві

Збудили Дірка й Степанка кроки працівників музею.

Друзі завжди вранці робили зарядку й умивалися. Тож і сьогодні вони не зрадили своїй звичці. Устигли й поснідати. Задоволені добрим початком дня маленькі істотки вже готові були просуватися вузькими ходами музею. Саме в цей час нагодилася група школярів, які постійно екскурсоводові ставили запитання, тож з усіх боків лунало: «Чому?», «Де?», «Як?», «Коли?». Кожен хотів знати, як він улаштований усередині. І діти, і домовички, і кобольди свого часу розбирали на частинки іграшки й бачили, що там усередині... А як влаштована людина, можна на власні очі побачити в цьому музеї.

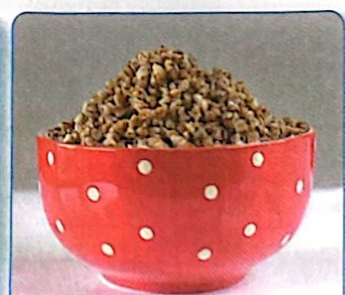
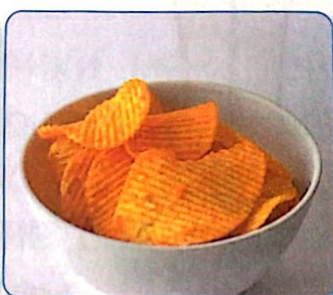
Друзі ще дізналися про те, що здоров'я людини залежить від правильного харчування.

ЗАВДАННЯ

- Разом із дорослими з'ясуй, які продукти слід обов'язково вживати. Запиши 2–3 твої улюблені корисні страви.

- Закресли продукти, які не слід уживати часто, щоб не зашкодити здоров'ю.

- Уяви себе ресторатором або рестораторкою. Склади й запиши меню на один день для відвідувачів твого ресторану.

МЕНЮ

« _____ »

Сніданок

.....
.....
.....
.....

Обід

.....
.....
.....
.....

Вечеря

.....
.....
.....
.....

А ще для здоров'я важливо займатися фізкультурою. Виконуючи різні вправи, людина стає сильною і витривалою.

— Отже, наші ранкові зарядки та те, що ми багато ходимо пішки, корисно для нашого організму! — радісно прошепотів Степанко.

— Так, — тихо відповів Дірк. — А те, що господиня мого будинку Доріт дуже багато сидить за комп'ютером — це шкідливо.

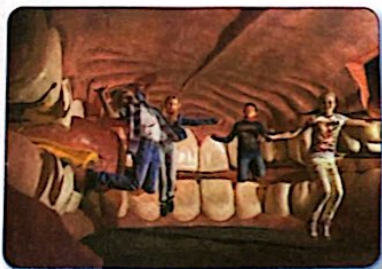
ЗАВДАННЯ

- Обчисли вираз і дізнайся, скільки хвилин упродовж дня дитина може працювати або гратись за комп'ютером без шкоди для здоров'я.

$$27 : 9 + 35 : 5 + 15 : 3 = \square \square$$

Друзі й далі підтюпцем рухалися за групою дітлахів і уважно прислухалися до розповіді екскурсовода. Кобольд навіть не вовтузився, не лазив по своїх великих кишнях і був навдивовижу спокійний.

Саме в цей час усі дісталися до найвищої частини музею. Там розташовувався мозок.

У музеї
людського тіла

— Мабуть, тут знаходиться розум, — висловив свою думку Дірк.

— Тааак... — протягнув Степанко. — Ти чуєш? Виявляється, розум і пам'ять слід також тренувати. І для цього необхідні особливі вправи. Давай послухаємо, які саме.

У цей час екскурсовод продовжувала говорити:

— Пам'ять дуже добре розвиває вивчення віршів, коротких текстів. Спеціальні вправи допомагають розвивати уважність і спостережливість. Спробуйте піійшовши по вітрини

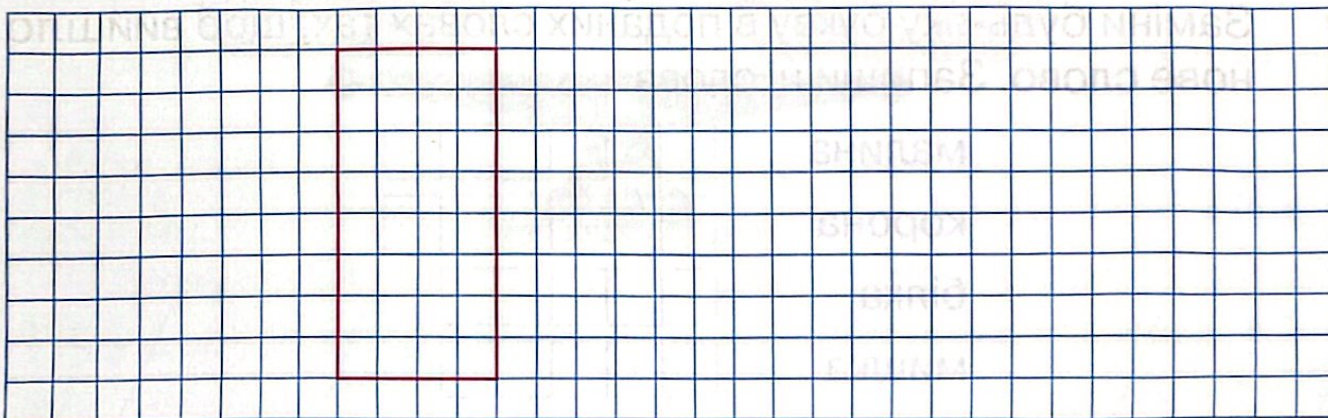
магазину, на рахунок 1, 2, 3 оглянути її, відвернутись і спробувати пригадати, що ви в ній побачили. Удома або в класі можете погратися так із різними предметами.

Далі слухачі дізнались і про логічні вправи та завдання, і про багато інших ігор, які роблять людину розумнішою.

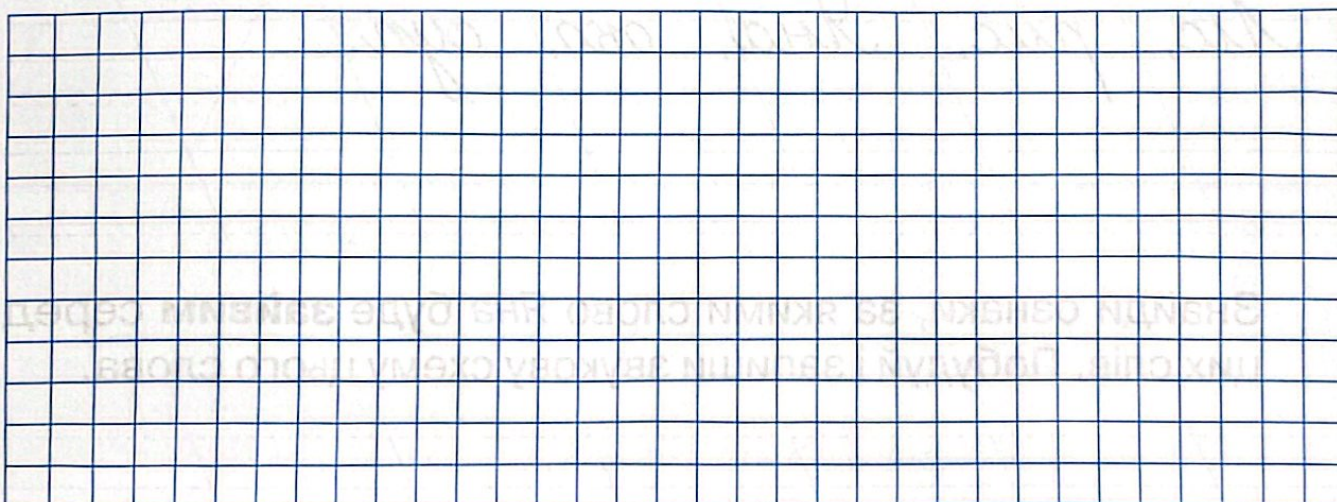

ЗАВДАННЯ

- Накресли трикутник з таким самим периметром, як у поданого прямокутника. Обчислення запиши.

- Між скількома зайчиками можна розділити 24 морквини порівну?

- Знайди невідомі компоненти дій.

$$\square \square + 47 = 61$$

$$\square \cdot 6 = 54$$

$$83 - \square \square = 25$$

$$16 \cdot \square = 4$$

- Заповни порожні клітинки в квадраті так, щоб у рядках, стовпчиках і по діагоналі суми чисел були однакові.

6	16	
	8	
		10

		13
	14	
15	10	

- Заміни будь-яку букву в поданих словах так, щоб вийшло нове слово. Запиши ці слова.

малина

--	--	--	--	--	--

корона

--	--	--	--	--	--

білка

--	--	--	--	--

мишка

--	--	--	--	--

- Поміркуй, за якою ознакою можуть бути **об'єднані** слова.

Ліс, рис, Яна, око, суп.

- Знайди ознаки, за якими слово **Яна** буде **зайвим** серед цих слів. Побудуй і запиши звукову схему цього слова.

--	--	--	--	--	--

- Склади задачу за малюнком. Запиши та розв'яжи.

Handwriting practice lines consisting of four sets of three horizontal lines (top, dashed middle, bottom) and two slanted lines forming a parallelogram shape.

A grid for solving the problem, consisting of 10 columns and 10 rows of squares.

- Від поданих слів утвори та запиши запропоновані частини мови.

спокійний — (іменник)

уважність — (прикметник)

пам'ять — (дієслово)

бігати — (іменник)

— А ще дуже добре впливає на наш розум читання! — вигукнув Дірк. — Ти молодець, Степанку, бо завжди маєш при собі книгу й у вільний час читаєш!

Домовичок скромно посміхнувся. Він справді дуже любив читати, а потім усім друзям розповідати про цікаві пригоди різних героїв або про якісь цікаві речі, що є у світі.

Екскурсія завершилася. Стомлені, але задоволені друзі вийшли з музею.

— Добре, що ти покликав мене помандрувати, — із вдячністю в голосі промовив Степанко до Дірка.

— Знаєш, друже, добре, коли є ті, з ким цікаво мандрувати. Ти дуже хороший супутник, — відповів посміхаючись Дірк.

— Знаєш, — продовжував домовичок, — цей музей був дуже серйозний. Хочеться якоїсь забави. Я чув, що в столиці Англії, місті Лондоні, є **Музей дитинства**. Дитинство — це весело і цікаво. Рушаймо туди.

- Що, на твою думку, можна побачити в музеї дитинства? Обговори разом із рідними і друзями. Дослідіть разом, де в Україні можна відвідати такі музеї.

ЯКІ ОЗНАКИ ДИТИНСТВА?

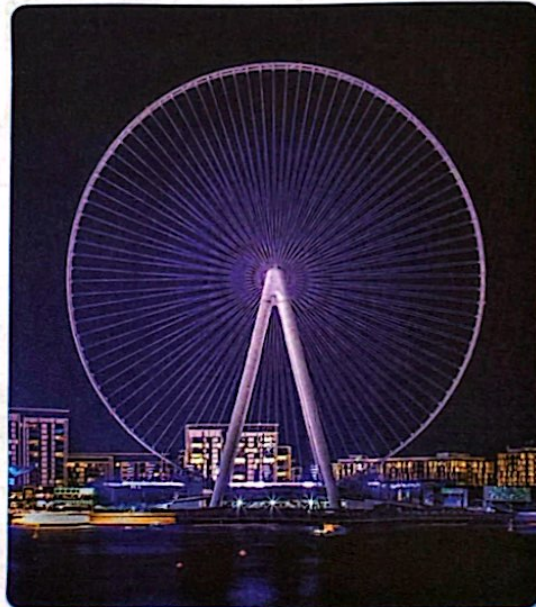

Сказано — зроблено! І от наші друзі вже чимчикують вулицями старого й дуже красивого міста. У Лондоні, як і в усій Англії, дещо сира погода й часто бувають тумани, але це не робить місто менш красивим.

ЗАВДАННЯ

- Підкресли назви **явищ** природи.
Листопад, будівництво, туман, парад військової техніки, вітер, дощ, веселка.
- Підпиши назви цих світлин. Якщо сумніваєшся, запитай у дорослих.

Handwriting practice lines for the first image.

Handwriting practice lines for the second image.

Handwriting practice lines for the third image.

Маленькі істотки жартома, наче королівська варта, марширували вулицями міста, оглядаючи старі будинки. Так вони скоро дісталися до старовинної будівлі, у якій розміщено Музей дитинства. Увійшовши до експозиційної зали, вони зрозуміли, що на них чекають дивовижні пригоди.

Тут, у музеї, були різноманітні іграшки. Із тканини, дерев'яні, порцелянові, пластмасові та інші ляльки притягували увагу дівчат.

Різні технічні забавки, машинки, залізничні вабили до себе хлопців.

ЗАВДАННЯ

- Намалюй свою улюблену іграшку, склади текст-розповідь про неї (3–4 речення).

Друзі підійшли до екскурсії, яку проводив дуже цікавий чоловік невисокого зросту з великими й пишними вусами. Той розповідав:

— Музейна колекція, яку складають дитячі іграшки й ігри, ляльковий одяг, меблі, інші речі, пов'язані з дитинством, охоплює період від 16 століття і до наших часів.

А коли це було те 16 століття? — запитав Пірк.

Степанко подумав і відповів так:

— Зараз 21 століття. Якщо від 21 відняти 16, то буде 5. Думаю, що це було дуже давно: треба повернутися назад аж п'ять разів по 100 років.

— Отже, тут є іграшки, яким аж 5 разів по 100 років? — вигукнув кобольд.

— Так, — спокійно й зачаровано відповів Степанко.

Раптом його погляд упав на ведмедика, який сидів і сумував у куточку.

ЗАВДАННЯ

- «Розсели» тварин за допомогою стрілочок.

Степанко підбіг і заговорив із ним (домовички можуть розмовляти з іграшками):

— Добридень, Ведмедичу! Чому сумуєш? — запитав помовичок

— Я живу вже дуже давно, але найкращими часами для мене були ті роки, коли я жив у дівчинки і був її улюбленою іграшкою.

— Розкажи свою історію, — попросив Степанко.

Саме в цей час до них підійшов Дірк, який разом із другом почав уважно слухати історію.

ПРИГОДИ ЖОВТОГО ПЛЮШЕВОГО ВЕДМЕДИКА

Було це 55 років тому. Одного весняного дня на іграшкової фабриці пошили 5 жовтих плюшевих ведмежат. Набили їх тїрсою*, пришили носи та оченята, вишили ротики. Готові іграшки відправили до магазину. Саме тоді, коли ведмежат виставили на полицю, до магазину зайшла чорнява усміхнена жіночка й попросила продавчиню:

— Покажіть мені, будь ласка, он того ведмедика. Того, що скраю... Він такий гарненький, усміхнений. У моєї донечки сьогодні день народження. Їй виповнилося три рочки. Буде для неї чудовий подарунок.

Так Жовтий Плюшевий Ведмедик потрапив до розумної і дуже веселої дівчинки. Малеча брала його на руки, садовила собі на колінця й співала. Ведмедик підспівував їй, але крім дівчинки, того ніхто не чув. Так вони стали друзями. Завжди були разом. Разом укладалися спати, разом прокидалися, ходили в дитячий садочок, разом бавилися у дворі, їздили до бабусі, дивилися телевізор. Разом навчилися читати.

Дівчинка часто хворіла і Ведмедик у такі дні лежав поруч і співав їй улюблені пісеньки, щоб вона

Друзі завжди підтримували одне одного. Коли дівчинка з мамою переїжджала в іншу квартиру чи й в інше місто, вона першим брала із собою Жовтого Плюшевого Ведмедика.

СЛОВНИЧОК

Ті́рса — дрібні частинки деревини, що осипаються під час різання її пилкою.

ЗАВДАННЯ

- Підкресли в тексті дії, які дівчинка і ведмедик виконували разом.

* * *

Так пробігло 9 років. Одного разу дуже сильно захворіла мати дівчинки. Її поклали в лікарню. Школярочка залишилася сама на господарстві. Та з нею завжди був поруч Жовтий Плюшевий Ведмедик. Він утішав її.

Одного дня на допомогу приїхала бабуся. Ведмедик і дівчинка зраділи: не буде так страшно самим удома. У школу іграшки не можна було брати, тож дівчинка саджала свого улюбленця на ліжко і той чекав на неї.

Раз, вертаючись додому, дівчинка побачила Жовтого Плюшевого Ведмедика причепленим за вушка на мотузку разом із білизною. Вона швидко забігла в дім і з порога гукнула:

— Бабусечко, чому Ведмедик мокрий?

— Я прибирала й він упав у відро з водою. Тож мусила його випрати. Нічого, він висохне й буде як новий, — якось байдуже відповіла бабуся.

Серце дівчинки стиснулось у передчутті чогось недоброго. Наступного дня дівчинка не знайшла Ведмедика ні на мотузку, ні вдома.

— Бабусечко, де мій Ведмедик? — із сльозами на очах

— Я його викинула, бо тирса не сохла. Він став неприємно пахнути,— пояснила бабуся.

Дівчинка кинулася шукати улюбленця, але сміття вже вивезли. І пошуки були марними.

ЗАВДАННЯ

- Як ти думаєш, чи можна було врятувати іграшку? Запиши свою думку.

Handwriting practice lines consisting of four sets of horizontal lines (top solid, middle dashed, bottom solid) and vertical lines forming columns for writing.

Десь далеко на сміттєзвалищі Жовтого Плюшевого Ведмедика знайшов чоловік, який колекціонував дитячі забавки. Він викинув з іграшки стару мокру тирсу, виправ кожушок, висушив його і заповнив новою тирсою. Так улюбленець дівчинки отримав нове життя, але до своєї подружки не зміг повернутися. Тепер він живе в Музеї дитинства і сумує за дівчинкою. Інколи співає її улюблені пісні. Він знає, що та дівчинка виросла і стала дорослою жінкою. Знає, що вона й досі його згадує і стиха плаче, бо думає, що він пропав на сміттєзвалищі.

ЗАВДАННЯ

- Підкресли у тексті кольоровим олівцем, як саме колекціонер повернув ведмедика до життя.

Розчулений розповіддю Жовтого Плюшевого Ведмедика, Степанко посадив іграшку собі на коліна й попросив заспівати улюблені пісні дівчинки. А потім домовичок пообіцяв, що коли їхатиме через Київ, то заїде до Ведмедикової подружки, розповість про його порятунок. А вона колись може й приїде до Англії та провідає його в музеї. Тоді вони ще раз заспівають.

— Знаєш, Степанку, Музей іграшок є і в Німеччині.

— Знаю. І в Україні є також. Але, якби ми сюди не приїхали, то бідна жінка ніколи б не довідалася, що її Ведмедик чекає на неї. Я обов'язково її відвідаю.

Кобольд із домовичком ще довго блукали кімнатами музею, бавилися різними іграшками, випробовували різні ігри. В одному із залів вони натрапили на ялинкові прикраси. Які ж вони різні й за розміром, і за кольором!

ЗАВДАННЯ

- Утвори від поданих іменників прикметники — і ти дізнаєшся, з чого зроблені іграшки.

Картон — _____

Скло — _____

Пластик — _____

Були тут і різні штучні сніжинки. Степанко уважно розглядав їх і раптом зауважив:

— Шкода, що так детально ми не можемо розглянути справжні сніжинки.

— Чому не можемо?! — вигукнув Дірк. — Їдьмо в Японію. Там на острові Хоккайдо є **Музей сніжинок!**

Домовичка довго умовляти не треба було. Він уже був готовий до тривалого перельоту.

ВІД СНІЖИНКИ — ДО КРАПЛИНКИ

У музеї було надзвичайно цікаво. Там друзі дізналися, що протягом тривалого часу вчені не могли ні сфотографувати сніжинку, ні розглянути її під мікроскопом. Тепер же можна зробити дуже якісні фото. Тому в музеї є величезна кількість фотографій сніжинок. Друзі були в захваті від того, що побачили. Оскільки сходи були дуже високими, то, щоб розглянути експозицію, обом мандрівникам довелося скакати. Але це й добре, бо сам музей розміщується в снігових печерах, там трошки віє прохолодою, і друзі злегка змерзли. Але це їх не засмутило, адже вони перебували в музеї сніжинок! Поки скакали, дещо зігралися й дізналися про те, що всі без винятку сніжинки мають шестикутну форму. Але найголовніше не це, а те, що жодна сніжинка не повторює іншу.

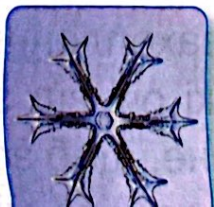
— Не вірю, — сказав Дірк, почувши інформацію про неповторність кожної сніжинки. — Маємо перевірити.

Друзі цілий день перевіряли й порівнювали зображення сніжинок. Продовжили це робити й після закриття музею. Вони навіть не лягали спати. Уранці, стомлені цілодобовим скаканням по сходах, вони мусили визнати, що жодної сніжинки, схожої на іншу, вони не знайшли.

ЗАВДАННЯ

- Роздивись світлини сніжинок і порівняй. Досліди: чим схожі всі сніжинки? Придумай і намалюй свою сніжинку.

Зранку бадьорий від прохолоди Дірк подав пропозицію:

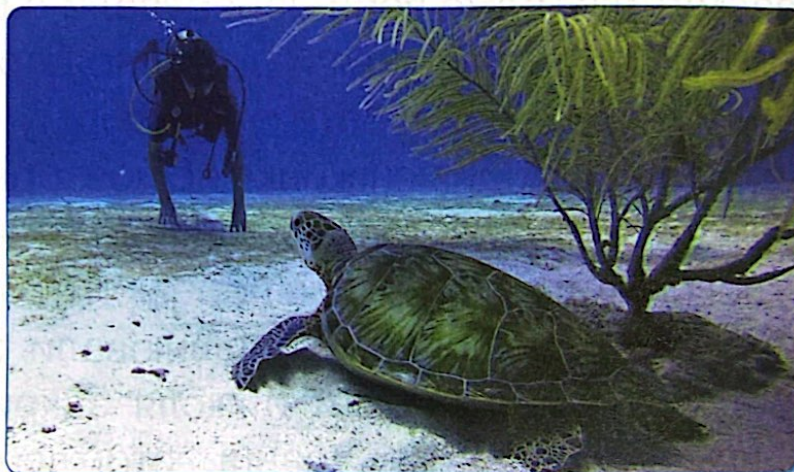
— Серед літа ми вже зиму відвідали! Тепер було б добре поплавати в теплих водах океану. І привід для цього є!

Степанко лише здивовано глянув на друга в очікуванні продовження його думки. І той сказав:

— Попрямуємо в **Підводний музей** у Мексиці. Там займемося *дайвінгом*.

Домовичок не любив тих нових слів, уважав, що вони засмічують українську мову. Але поцікавився, що те дивне слово означає.

— Дайвінг — це підводне плавання зі спеціальним спорядженням. Люди, які займаються цим видом спорту, називаються *дайверами*, — пояснив Дірк.

— Отже, ми займемося підводним плаванням, — підсумував домовичок.

Друзям довелося зняти свій дивний одяг і вбратися в спеціальні костюми, одягнути акваланги, спеціальні окуляри й ласті.

Це був музей, у якому екскурсовод не міг нічого розповісти, а лише стежив, щоб екскурсанти не заблукали. Те, що друзі побачили, викликало в них захоплення. Вони не могли говорити, тож лише робили великі очі від захвату. Ось таке диво, створене людиною. І створене, щоб зберегти природу. Перед мандрівниками розгорнулося ціле місто зі скульптур

під водою. Статуї були в повний людський зріст. Скульптури зроблені з безпечних для рослин і тварин матеріалів. Тож багато морських жителів, коралів і водоростей оселилися на них. Друзі побачили тут зображення людей найрізноманітніших професій. Але, обліплені різними рослинами та тваринами, вони виглядали загадково.

Обмінятися враженнями друзі змогли лише на березі. Дірк говорив так швидко, що Степанко не тільки не міг вставити слово, а й не зовсім розумів, про що говорить товариш:

— А місто там таке..., — розмахував руками кобольд.
— Скульптури... На них стільки...! А між ними плавають жителі... Ці скульптури... Я їх трішки...

— Я нічого не зрозумів! — лише встиг вигукнути домовичок.
Дірк раптом замовк.

ЗАВДАННЯ

- Допоможи домовичку. Знайди в тексті опис музейних експонатів під водою та запиши, що хотів сказати йому кобольд. Користуйся довідкою.

ДОВІДКА

Величезні, океану, загадкові, дивне, водоростей, побоювався.

Мандрівники перевдяглися у свій звичайний одяг і сиділи на березі, споглядаючи, як віддаляються в синю далечінь кораблі.

— Як же хочеться сісти на корабель і попливти далеко-далеко... — мрійливо сказав Степанко.

Наче за чиєюсь командою друзі схопилися й по піску підтюпцем попрямували до порту. Саме в той час, коли вони прибігли до причалу, там на величезний лайнер сходили пасажери. Маленькі хитруни також пробралися на палубу, знайшли тиху місцину й приготувалися до мандрівки океаном. Але вони не знали, що та дорога буде дуже-дуже довгою. День зміняв ніч неодноразово. Вже й набридло дивитися на безмежні водні простори й блакитне небо. Степанко вже й книжку дочитав і подався до бібліотеки по нову (на тих лайнерах, як у великому місті, є бібліотека, кінотеатр, басейн, кав'ярня). Тоді друзі заходилися розважати один одного. Лірк загалував загалки, а Степанко їм відгалував

ЗАВДАННЯ

- Розгадай загадки. Намалюй відгадки.

Тече, тече — не витече.
Біжить, біжить — не вибіжить.

Кругом вода,
а напиться — біда.
Хто знає,
де це буває?

У хатах прозорих
всі вони живуть.
Можеш ти їх бачить,
та не можеш чути.

- Степанко запропонував розшифрувати назву міста, до якого наближався лайнер.
У порожніх клітинках під результатами виразів запиши відповідні букви та прочитай назву великого порту в Нідерландах.

$36 + 28 = \square \square \text{ M}$

$36 : 6 + 24 : 8 = \square \square \text{ E}$

$90 - 15 = \square \square \text{ T}$

$45 : 5 + 7 \cdot 7 = \square \square \text{ P}$

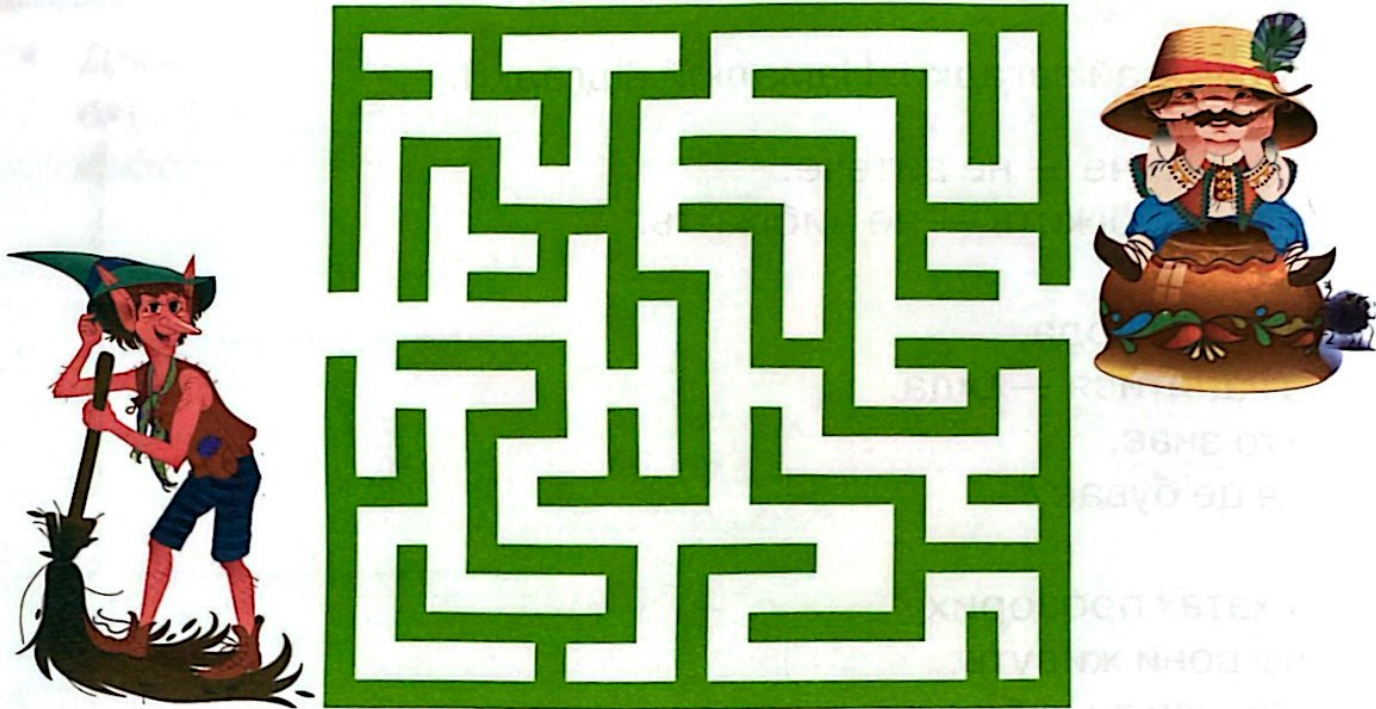
$47 + 9 = \square \square \text{ A}$

$2 \cdot 7 + 9 \cdot 9 = \square \square \text{ D}$

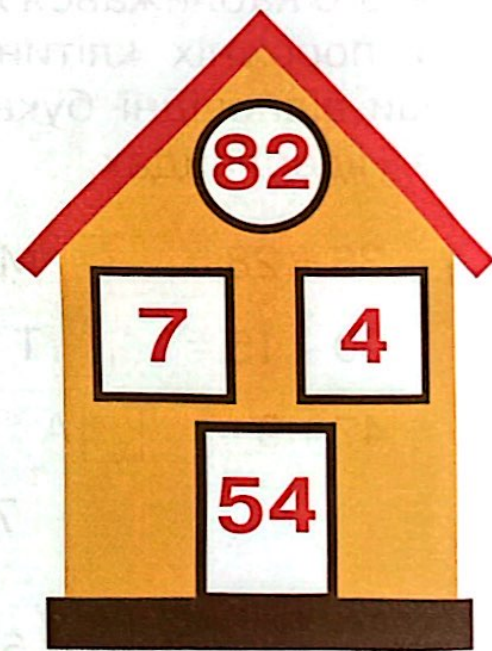
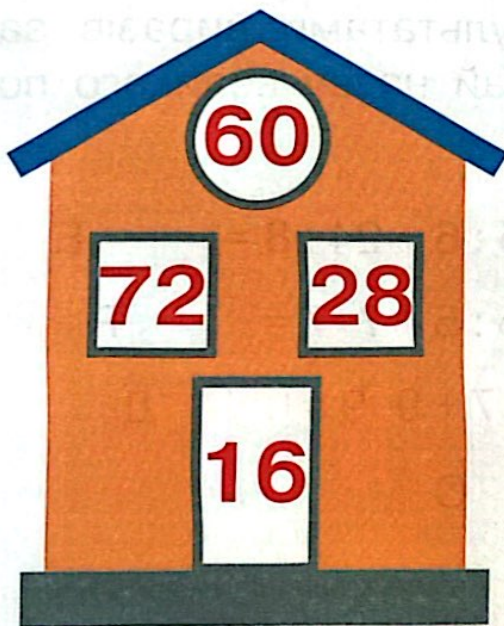
$71 - 19 = \square \square \text{ C}$

56	64	52	75	9	58	95	56	64

- Потім друзі шукали шлях один до одного в лабіринті.

- Цікаво їм було добирати дії, за допомогою яких знайшли число у віконечку на горищі будиночка. А ти впораєшся з цим завданням?

ЯЗИК ДО КИЄВА ДОВЕДЕ...

Час спливав швидко. Ось і порт. Місто Амстердам. Хутко друзі зіскочили на берег і помчали вулицями міста. Бігли, бігли, бігли... Раптом перед ними відкрилося щось дивовижне: біля берега стояли різні кораблі. Такі красиві й незвичайні. На них можна було обійти всі каюти, зайти на капітанський місток, покрутити штурвал, покататися на ланцюгу від якоря. Тут був і справжнісінький вітрильник, і дивний маленький кораблик. Справжня розвага для бешкетливих хлопчисьок.

Набавившись, друзі вирішили довідатися, де ж їм пощастило побувати.

Національний морський музей — прочитали вони на вивісці, яку не помітили, коли бігли до кораблів. Друзі придбали квитки й увійшли до музею.

ЗАВДАННЯ

Ти, мабуть, здогадуєшся, що квиток має містити певну інформацію. Роздивись зображення квитка до Музею Води, розташованого в Києві. Запиши, яку корисну інформацію з нього можна довідатися.

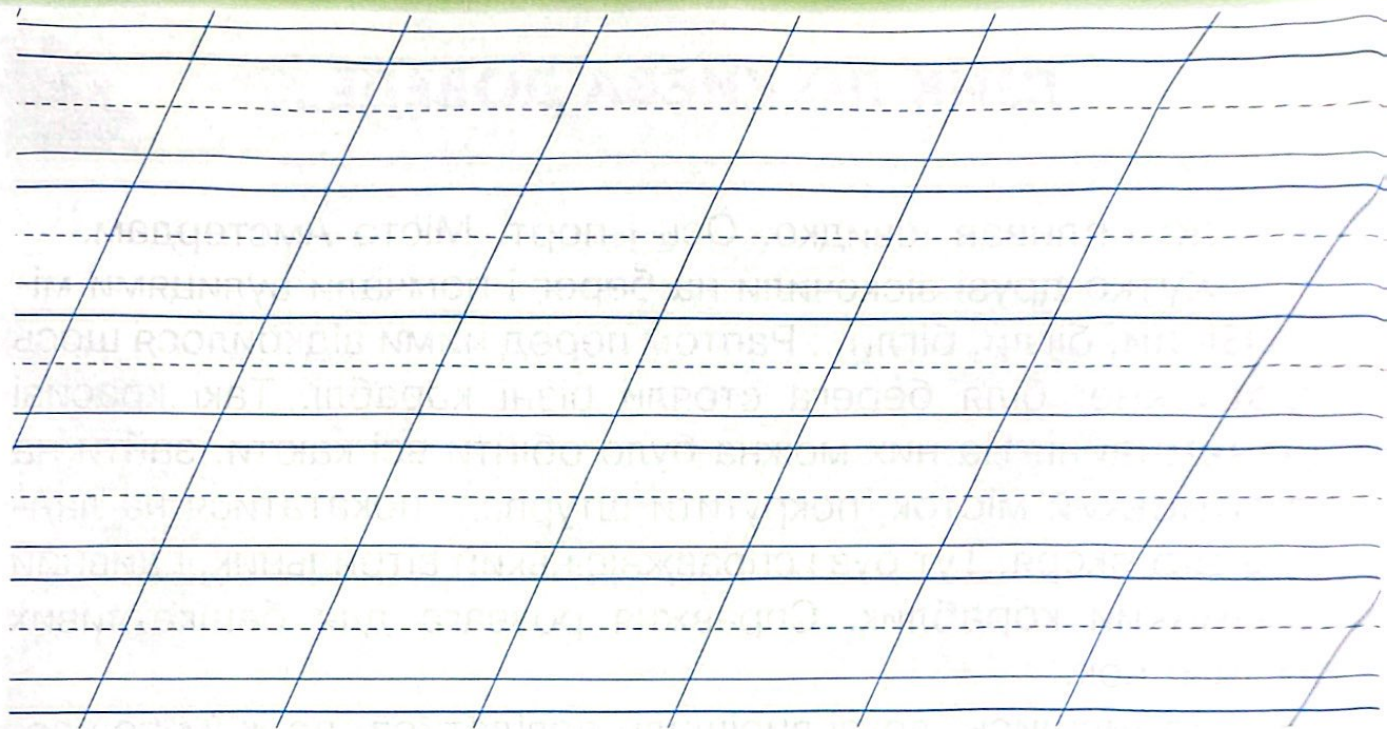
Музей працює 5 днів на тиждень.
Понеділок і вівторок — вихідні дні.

У середу, четвер і п'ятницю —
з 10.00 до 16.00,
у суботу та неділю — з 10.00 до 17.00.

Улітку робочий графік
подовжується на одну годину.

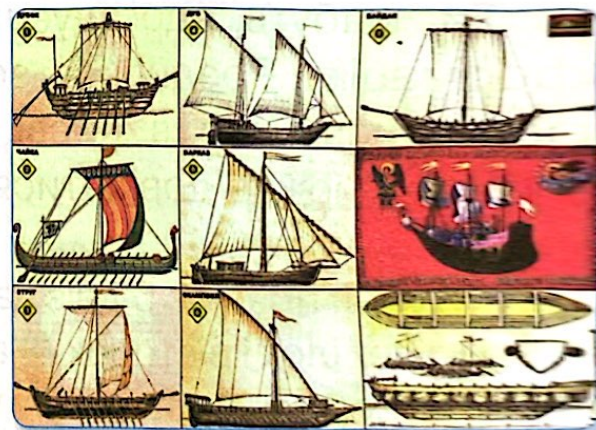
Ціна квитка
до Музею води
2023 року становить
120 грн для дорослого
і 100 грн для школяра.

Для дошкільнят
вхід безкоштовний.

Зайшли до зали. Там люди сиділи в кріслах і гортали якісь альбоми. Друзі усілися в одне крісло й узяли величезний альбом. Які чудові там були малюнки, як докладно були описані кораблі, що плавали морями й океанами багато років тому!

Тут домовичок пригадав розповідь, яку чув від родича одного з господарів його будиночка. Того родича називали козаком, і ходив він до берегів Туреччини з іншими козаками судном, яке називали «чайкою». Потім від прапраправнука того господаря Степанко чув, що українці змогли тепер побудувати таку ж стародавню чайку. «Тим човном і нині інколи ходять сучасні козаки Дніпром», — розповів Діркові про свій спогад.

Козацькі човни

Засумував домовичок за рідною землею. І Дірк захотів довідатися більше про українських козаків. Тож вирішили помандрувати до Києва в музей просто небо який називається **Музей козаків**

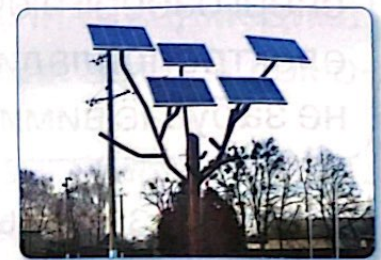

Вирішили їхати автобусом. Це довго, але можна побачити багато країн. Їдучи з Нідерландів, друзі знову побували в Німеччині. Раптом за вікном Степанко побачив вітряки.

— Дірку, дивися! На цих млинах перемелюють пшеницю?

— Ні, — засміявся кобольд. — Це вітряки, які виробляють електричний струм. В усьому світі зараз шукають можливість виробляти електричний струм так, щоб не зашкодити природі.

— Так, я чув про це. В Україні, як і в багатьох країнах світу, зараз використовують спеціальні «сонячні батареї», які збирають сонячну енергію і перетворюють на електричний струм. Але дуже важливо, щоб люди економили електроенергію, — зауважив Степанко.

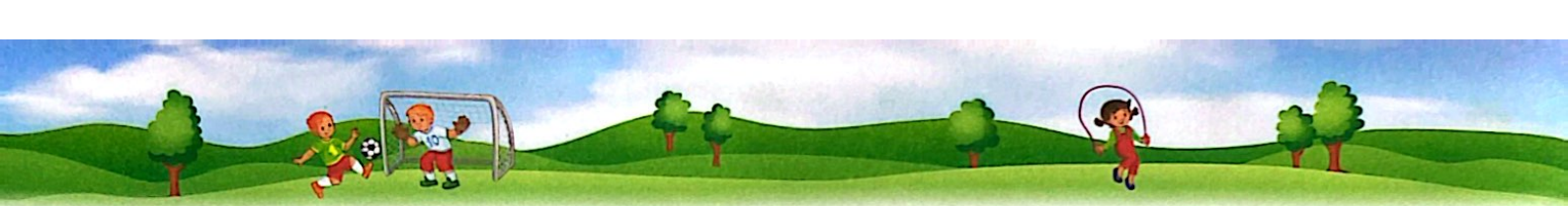
Сонячне дерево на Черкащині

ЗАВДАННЯ

- Разом із дорослими подумай і запиши, як можна економити електроенергію.

A large grid of writing lines for a student to write their answer. The grid consists of solid top and bottom lines, a dashed middle line, and vertical lines forming columns.

- Перевір за розповіддю Дірка, чи все тобі вдалося врахувати.

Дірк розповів, як господарі дому, у якому він живе, економлять електроенергію:

— Знаєш, Доріт скрізь вкрутила енергозберігаючі лампочки. Тут економимо двічі: менше енергії витрачено — менше платимо за світло; рідше міняємо лампочки, бо енергозберігаючі довше працюють. А ще Доріт від'єднує всі електроприлади від мережі, коли ними не користується, і не забуває вимикати світло там, де в ньому немає потреби.

Така розповідь дуже сподобалася домовичкові. Він знову подивився на вітрячки і зітхнув:

— Люди розумні, багато цікавого винаходять.

Далі, переїхавши через усю Польщу, друзі опинилися в Україні. Київ зустрів їх ласкавим сонячним теплом. Таке саме тепло Степанко хотів подарувати жінці, яка так сумує за своїм Жовтим Плюшевим Ведмедиком. І розповісти їй про свої подорожі.

- Розфарбуй кружечки біля тих міст, де побували наші герої.

Коли друзі прийшли, господиня саме була вдома. Вона сама відчинила двері. Лишень друзі хотіли стати видимими, жінка вже заговорила до них:

— Заходьте. Дивно, що ви до мене прийшли.

— Ви нас бачите? — здивувався Степанко.

— Люди, у серцях яких збереглося дитинство, бачать таких істот, як ви, — відповіла господиня і почала частувати своїх гостей. Гості не гаяли часу, а розмовляли з її мамою — тією чорнявою жінкою, яка колись своїй доньці купила ведмедика. Тепер це була сива бабуся, яка так само уміла бачити домовичків і кобольдів.

Поки пили чай із смачнющим вишневим варенням, Степанко розповів про мешканця Музею дитинства — Жовтого Плюшевого Ведмедика. Жінки страшенно зраділи новині й вирішили, що обов'язково провідають в Англії свого давнього друга й улюбленця.

Щоб віддячити гостям, господиня запропонувала відвідати **Музей українського народного мистецтва**, у якому розміщено картини Марії Приймаченко.

— Ви такого ще ніколи не бачили!!! Це дивовижний світ, який художниця зуміла нам подарувати, — захоплено промовила жінка.

Хоча в друзів були інші плани, вони погодились і разом із новою знайомою попрямували до музею. Жінка добре знала Київ, тож рухалась найкоротшим шляхом і дорогою розповідала про цікаві місця й будинки, повз які проходили.

От і музей! Картини Марії Приймаченко! Дивина! Дивні казкові й цілком реальні істоти. Тут і лев, і вовк, і дивні птахи. Наче щось добре й дитяче є в цих творах художниці. Довго стояли перед кожною картиною, уважно розглядали й намагались одне одному розповісти про побачене. Добре, що домовичків і кобольдів люди не чують, бо в музеї не слід розмовляти, аби інші могли в тиші споглядати красу.

У ДИВОСВІТІ МАРІЇ ПРИЙМАЧЕНКО

Синій бик

Звір гуляє

Загроза війни

Танцюристка

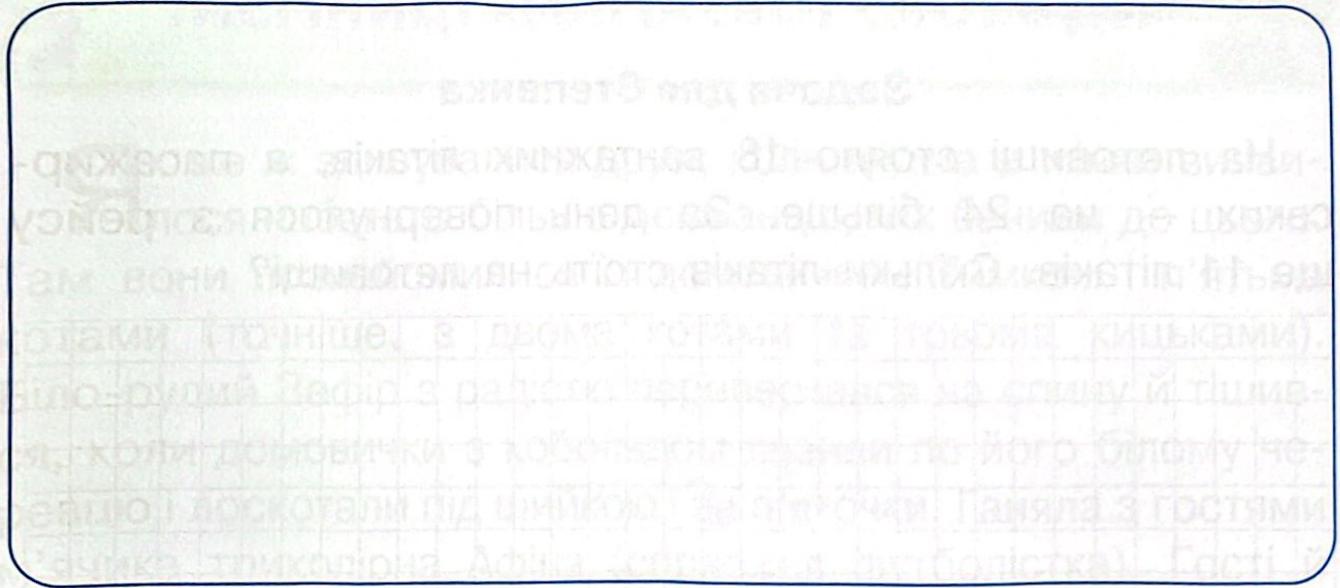

Зоряний коник

Пікий бик і пороч...

- Пофантазуй! Намалюй свою чарівну й незвичайну істоту.

Потім жінка запропонувала відвідати «Мамаєву слободу», але дорогою вони завітали до **Музею авіації**.

— Я знаю, що Київ — це один із найбільших центрів розвитку мирної авіації у світі! — захоплено вигукнув Степанко і глянув на Дірка. А той, розуміючи, що його друг пишається досягненнями українців, підтримав розмову:

— Так, саме в Києві були спроектовані й зібрані найбільші вантажні літаки «Руслан» і «Мрія». Українці справді мають цим пишатися.

літак Ан-124
«Руслан»

літак Ан-225 «Мрія»
з космічним шатлом «Буран»

Біля входу в музей всім видавали дивні квитки. На прохання друзів, жінка взяла і для них квитки. Так ось воно що! Заходять у музей ті, хто розв'яже задачу про літаки!

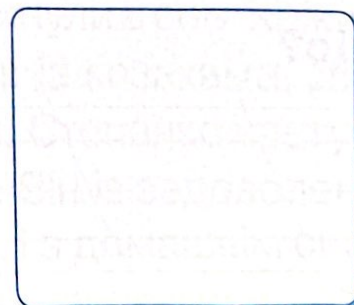
ТАЄМНИЦІ «МАМАЄВОЇ СЛОБОДИ»

Як же ж здивувалися друзі, коли вдома в жінки виявилось набагато більше мешканців, ніж бачили до цього. Там вони познайомилися із домовичком Тимком і п'ятьма котами (точніше, з двома котами та трьома кицьками). Біло-рудий Зефір з радістю перевертався на спину й тішився, коли домовички з кобольдом лазили по його білому черевцю і лоскотали під шийкою і за п'яточки. Ганяла з гостями м'ячика триколірна Афіна (справжня футболістка). Гості й мешканці квартири влаштували такий гармидер, що здавалося весь будинок їх чує. Обидві господині тішились, дивлячись на бешкетників. Вони навіть не засмутилися, коли Дірк несподівано зачепив вазу й та, гепнувшись на підлогу, розлетілася на друзки. Це змусило всіх зупинитися.

Хазяйновиті домовички швидко прибрали скалки, Дірк сидів на стільці й теліпав ногами, а коти повлягалися на свої подушечки. Жінка-дочка подала вечерю, після якої всі повлягалися спати. Та перш, ніж заснути, довго говорили про ті дивовижні картини й унікальні літаки, які створили українці. Дірк знав, що й німці дуже багато цікавого створили, адже кожний народ має чим пишатися.

Ранок покликав мандрівників до довгоочікуваної «Мамаєвої слободи». Рушили втрьох: Степанко, Дірк і Тимко.

- Пофантазуй! Яким ти уявляєш Тимка? Намалюй.

Музей створений як давнє козацьке селище. Тут просто неба друзі побачили, як колись давно жили козаки. Село було розташоване серед кучерявих вишневих садків, оперезаних плетеними тинами. Цілий день гуляли друзі, зазираючи до ошатно прибраних будиночків, до козацької дерев'яної церкви. Зраділи, коли побачили неподалік від церкви на узвишші вітряк — символ мирної хліборобської України. Адже саме з вітряків розпочалися їхні спільні мандри. Далі над озерами, укритими очеретом, лілеями та лататтям, розташувалися садиби, кузня, гончарна майстерня, їдальня, яка там іменується шинком, а також пасіка та водяний млин. Кругом багато свійських тварин: курей, качок, гусей, кролів, кіз, овець, коней, волів. А поруч ярмарок. Особливо сподобалося на ярмарку Дірку. Тут він міг шарудіти, вовтузитись і ніхто того не помітив би за постійним рухом і гамором, що панував навколо. Побачили друзі й людей, одягнутих так, як вбиралися козаки та всі мешканці такого селища в давні часи.

ЗАВДАННЯ

- Випиши назви предметів, яких друзі побачили в музеї, відповідно до питань.

Хто?

Handwriting practice lines for the question "Хто?". The lines consist of a solid top line, a dashed middle line, and a solid bottom line, with five diagonal lines slanting upwards from left to right across the page.

Що?

Handwriting practice lines for the question "Що?". The lines consist of a solid top line, a dashed middle line, and a solid bottom line, with five diagonal lines slanting upwards from left to right across the page.

- Придумай і запиши клички для тварин:

корівка

_____ / _____ / _____ / _____

курка

_____ / _____ / _____ / _____

півник

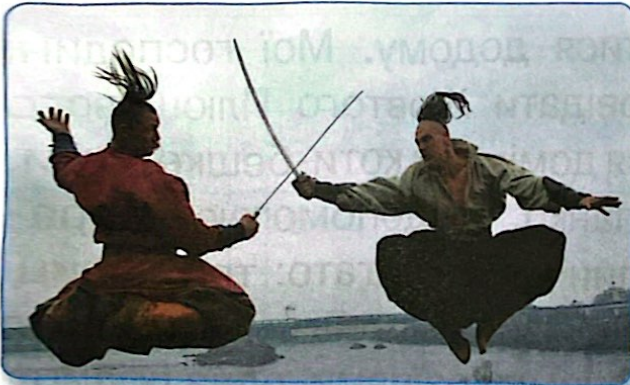
_____ / _____ / _____ / _____

кролик

_____ / _____ / _____ / _____

У шинку мандрівники поїли смачного борщу й вареників і пішли далі оглядати, як жили раніше українці. Захопили їх козацькі розваги та бойовий гопак, який із часом перетворився на захопливий український танець. Його знають і люблять в усьому світі.

Коли друзі дивилися на бій козаків, що відбувався у ритмі танцю, їхні ноги самі пританцьовували й підскакували.

Ох, як чудовезно!!! Навіть іти з музею не хотілося. Однак надходив вечір і всі відвідувачі залишили його територію. Лише сторож і свійські тварини, серед яких друзі і заночували, мали змогу тут зостатися.

Друзі повлягалися спати на сіновалі. Дивовижні аромати огортали їх, тож мандрівники швидко поринули в сон. Кожному снилося щось дивовижне. Дірк танцював із козаками, дивно закидаючи в гопаку свої довгі тонкі ніжки. Степанко частувався смачнющими українськими стравами. Він із задоволенням пив узвар й наминав вареники і з м'ясом, і з домашнім сиром, і з вишнями. Смакота-а-а-а-а! А Тимкові ввижались козаки,

що ходили Дніпром і Чорним морем човнами, що звуться та ніжно — ЧАЙКА. Про них він читав у цікавих книжках.

Спати було добре й затишно, та ранкові сонячні промінці збудили друзів і покликали їх у дорогу.

— Їдьмо, друзі, у цікаве болгарське місто Габрово. Це столиця сміху. Думаю, там є цікаві музеї, — запропонував кобольд.

— Ні, Дірку, я не можу, я маю вертатися у свою хатинку. Там без мене нікому порядкувати, та й котики мої, мабуть, скучили за мною, — відповів Степанко. І далі додав: — А мандрувати я можу, читаючи різні журнали, книжки, енциклопедії, розглядаючи мистецькі альбоми.

— А ти, Тимку, поїдеш зі мною? — не вгамовувався кобольд.

— Ні, друже, я маю вертатися додому. Мої господині збираються їхати до Англії провідати Жовтого Плюшевого Ведмедика. На кого ж залишаться домівка й коти-бешкетники. А мандрувати я можу, як і Степанко, за допомогою літератури. Її у моєї молодшої господині дуже багато: три полиці енциклопедій, дві полиці альбомів різних музеїв світу, полиця книг з маршрутами мандрівок різними країнами, одна полиця довідкової літератури. На кожній полиці аж по 9 книг. А ще в нас є інтернет. Я можу інколи мандрувати й віртуально, — поважно пояснив Тимко.

— А на мене ніхто не чекає. Доріт навіть не знає про моє існування. Тож я можу ще довго їздити світами, — посміхаючись, але з ноткою суму зауважив Дірк. І додав: — Може, і до вас колись заїду.

Тимкові й Степанкові сподобалася ця ідея. Друзі обнялися й домовилися про майбутні зустрічі. Потім кожен рушив своєю дорогою.

Так завершилася перша велика мандрівка Степанка

ЗАВДАННЯ

- Знайди в тексті розповідь Тимка про книжки, за допомогою яких він може мандрувати. Склади умову задачі й розв'яжи її, щоб дізнатися, скільки таких книжок було на полицях у бібліотеці молодшої господині.

- Подумай, який музей ти хочеш створити.

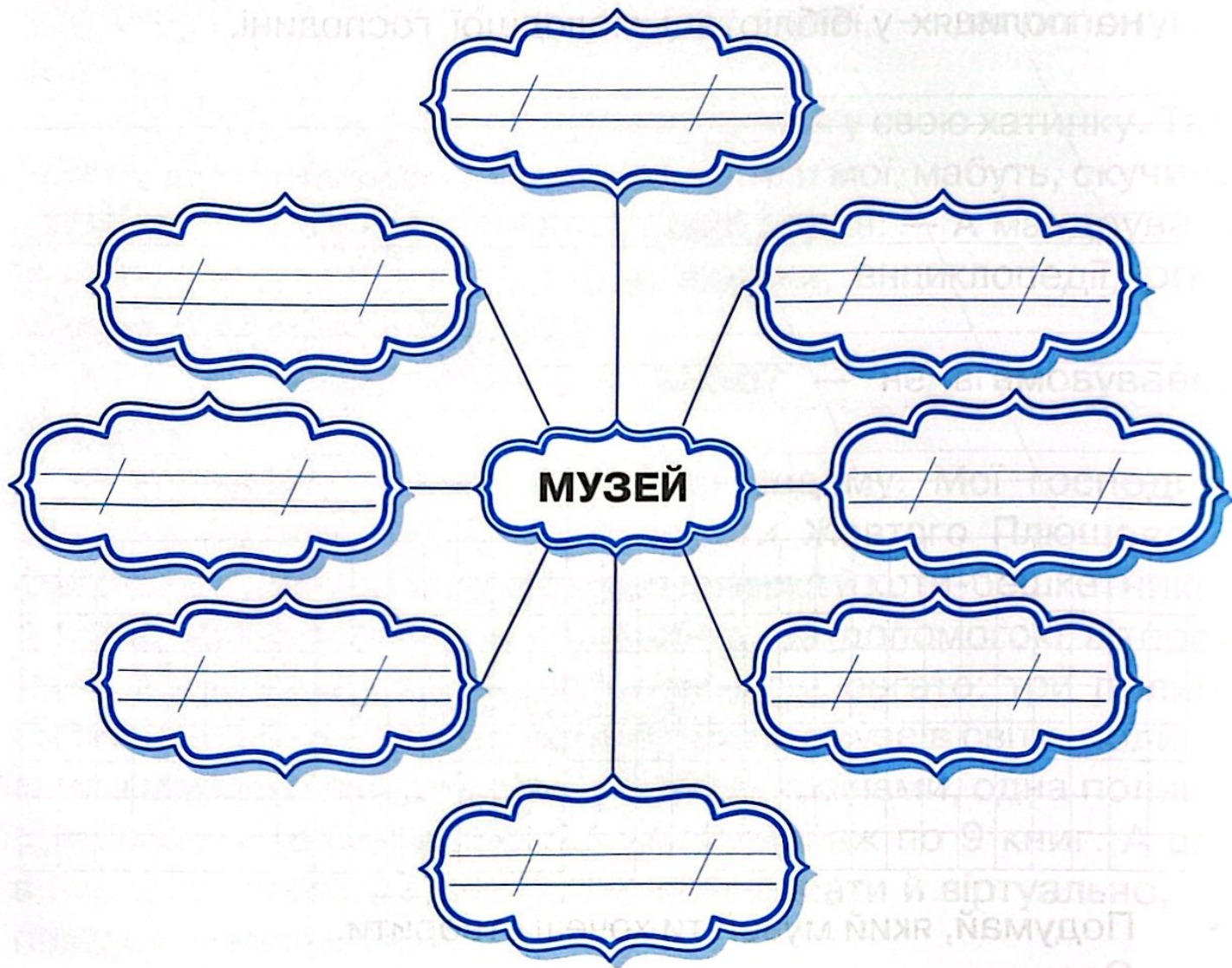
Запиши:

Де хочеш розташувати музей?

Як хочеш його назвати?

- Разом із домовичками ти багато дізнався/дізналася про різні музеї світу. Що, на твою думку, усі їх об'єднує? Добери разом із друзями та дорослими слова, які пов'язуються у вас із поняттям **музей**. Складіть перелік музеїв свого рідного краю, де вам хотілося б побувати.

A grid of writing lines consisting of four vertical lines and four horizontal lines, creating a grid of 16 rectangular cells for writing.

Навчальне видання
ГАЙОВА Любов Андріївна
ЙОЛКІНА Лариса Віссаріонівна

ВІДПОЧИВАЄМО ВЕСЕЛО І З КОРИСТЮ
Інтегрований ігровий посібник
для 2–3 класів
Нової української школи

Навчальний посібник

Схвалено для використання в освітньому процесі

Головна редакторка *І. В. Красуцька*
Редакторки *О. О. Герасимова, І. В. Красуцька*
Головна художниця *І. П. Медведовська*
Художня редакторка *К. В. Берсенєва*
Коректорки *Л. А. Еско, О. В. Должикова*
Комп'ютерна верстка *Н. М. Кравченко*

Малюнки **Наталії Андрійченко**

У посібнику використано
матеріали із сайту «Весела абетка»,
а також інших вільних інтернет-джерел
і фотобанку *Shutterstock*

Формат 84x108 1/16. Ум. друк. арк. 8,4. Обл.-вид. арк. 7,56.
Зам. № 0601
Наклад 10 030 пр

ТОВ «Український освітянський видавничий центр «ОРІОН»
Свідоцтво «Про внесення суб'єкта видавничої справи до державного реєстру
видавців, виготівників і розповсюджувачів видавничої продукції»
Серія ДК № 4918 від 17.06.2015 р.

(097) 330-10-83

orioncentr@ukr.net; ikras@ukr.net

Наш сайт: www.orioncentr.com.ua

Сторінка у Фейсбучі: УОВЦ «Оріон»

Видруковано:
ТОВ «ВБ «Аванпост-Прим»
вул. Сурикова, 3/3, м. Київ, 03035
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
ДК № 3843 від 22.07.2010 р.

Вчимося з радістю, відпочиваємо весело і з користю!

Новий інтегрований ігровий
розважально-навчальний комплект
для 1–4 класів Нової української школи

«ВІДПОЧИВАЄМО ВЕСЕЛО І З КОРИСТЮ»

Авторки: Любов ГАЙОВА, Лариса ЙОЛКІНА

Зимова серія:

1, 2, 3 і 4 класи

Літня серія:

1–2, 2–3, 3–4 класи

Пропонуємо вашій увазі
принципово нові науково-популярні пізнавальні
і розвивальні навчальні посібники.

З їх допомогою ваші маленькі здобувачі і здобувачки освіти, разом із дорослими
легко і весело відкриватимуть світи творчості,

будуть використовувати набуті знання і переконаються в тому,
що основне для людини майбутнього — це вміння думати!

З питань придбання навчальної літератури звертайтеся:

ТОВ «Торговий дім — «МЕТАВСЕСВІТ»

(050) 378-79-79; (067) 378-79-79; (093) 378-79-79

(097) 330-10-83

@ orioncentr@ukr.net; ikras@ukr.net

Наш сайт: www.orioncentr.com.ua

Сторінка у Фейсбукці: УОВЦ «Оріон»

